

A

945
—
V.
—

1963

FOTO
EM

MTA KÖNYVTÁRA
BUDAPEST

KÉZIRATTÁR, MS 100.

LÁTZAY JOZSEF
EXERCITIA POETICA

KÉZIRAT, 1788-1789. 116 f.

Exercitia
 LOGICA

incepta

7^a Septemb.

Anno 1787.

per Josephum Latra: m^o
 1787

Propos. Fogjunk munkához folyamodni az Égnek
Urához,

Igy jó végre jutunk, mert igaz utba járunk

Deduct. Semmi a' gyarló' éft annyira nem marta

Mint a' vak történet, ha aznal zavarta

Örömet, hogy dolgot más végre kararta,

Mint maga a' munkáj várta vagy akarta.

Ha a' jó' s' hiv Király rútul ki vetesett,

Ha a' kereskedő koldusá' seletett.

Ha a' Szántó' annyit nem vetbe mint régen,

Ennél kevessebb rajta nem eshetett?

Melán' keresse há' kiki olly Felséget,

A' kitől kérre és nyerne segítségét,

Hogy ne látna dolga semmi rövidséget

De igyis sokan nem értek boldog véget

Mert a' Vak nép csak a' batonaság' lelke -

Merkurius, Bachus, Jupiter kibőlle,

Ar igaz Jester pírva nem emelle

Igy Lexion ködjét Linc' helyt öklle.

Lycius

Jupiter, Apollo, és mások ilyenek
 kit Víz bűje gyilkos éleves éltének
 Magokkalis voltak jól szécsesének
 Ha hogy legimének az ilyen Istenek?

De mi re kerjük illy Istenek oltalmát
 A' kit mind írók sem írnek egy valalmán,
 Van egy igaz Isten, az a jó jutalmát
 Azoknak kit jeltik, és írókik hatalmát.

Ha e' Jeltigei Ur, az Eg' Jeltelme,
 Leß kérdess munkánkra erőg Jeltelme;
 Ammyit boldogulunk, úgy megad kegyelme,
 Hogy meg nem foghaga az emberi elme.

Hozzád kiálunk hát az Egék egére
 Tekints e' maroknyi műfak feregét
 Igargas' dolgait Uram! hogy végére
 Lérjének bens neved dísförgette.

Senki sem volt az emberek bészontása-
 sának nagyobb oka, mint ha dolgának fel-
 tett teltjét a' vak törséket miasz nem kirkem.
 Ha a' jó király a' ki javát akarsa o'paga-
 nak tárgya lett a' párt ütök szűzának,
 Ha a' gardag kalmar a' ki nagyobbra ferdessé volna
 menni, boldogsa lett mikor ura akart lenni.
 Ha a' szantó' veső kevesebbet ves be mint el-
 vesett, ezeknél sajtok kevesebb a' esztess.

Innen melian ~~szentek~~ az emberek Isten-
 ket és kérésik segitségeket, de itt is sok-
 képen hibáztak, és az igaz urról el-
 botorkáztak, mert az igaz Isten he-
 lyébe bírtak Jupiter, Mars, Dachus és
 mások' nevébe, a' kik koránsem
 Istenek, jó magokkalis jól szécsesének.
 Mi hát csak az igaz Isten nevében bí-
 zunk, a' ki az Egék egében lakik. A' ki az
 Urba van birtodalmát, érdeme jeltess nyeri
 meg jutalmát, ha segitséget tölle kérésük.
 Bizonyosan énnek leg boldogabb véget.
 Uram nyíró meg hat fényes egének egét,
 és kérés meg e' kérésű Műfak feregét,
 Te vagy ennek egyetül, és Atya, Jollyon
 hat tölle erre az Egék alott harmatya
 a' mely érulmet meg fénylőn ujjasat
 homályát tisztissa kedvet vidámsága,

a' boldogok rendjébe? Ha a' nem
természetű tanuló a' Tudományt és Vir-
tust miné jó járát keresi, a' Jaiság
bóls törvényét követi, minden jónak
keres ~~lenni~~ ^{lenni} tövében, nem jár a' kőhe-
gok lútra feregiben, Jereyen folytatja
Tanulását, ezt minden boldognak táthaja
mersz erre jó barátai tisztelik, Tani-
tói barátságokra emelik, ^{itt} mindenk
előtt van becsülete, s boldog lesz egész élet
főz ez a' boldogság öre, ha itt élve régt
évi, az örök diszöfög közepébe kitéri

13^a Sept. Imitatio R. 1^a Horatii

Mezenas! én iszem! Te Régi Királyok-
 Király! Fiainak vitéz unokájok!
 Vagy nál' ők a' kih' abba gyönyörűsége
 Ha az olympuson ^{tanácsot} ~~te~~ halló por kövök
 Kell' igazságot magokra békétek,
 É' a' gyönyörűségét jászolok nélkül;
 Nemellyek ha pálmát és koporsót nyerne
 Magokat isennek tartják nem embernek;
 Ez minden ifjúság váltaira fedne
 Ed' mit fál' az ~~köz~~ nép országra adta vagy engedne
 Az mindent peremé szűrébe seperi
 É' mit a' peremén fel próbál seperi;
 Ki vigan mivel' még öfifődjek,
 Igérkedés annál annál, kintseis
 Kig a' unger habzó finese ^{kezes} ~~halhatatlan~~ ^{halhatatlan}
 Nem hogy még ^{örökös} ~~te~~ hajót ~~se~~ vonathatna

A' félelem miatt mikor majd meg hal már.
 A' habbal küszködő felvív körö a' kalmar
 Differenci a' város a' ifjúság éléssel
~~De a' város a' ifjúság éléssel~~
 Hogy fokaig a' kesztetvéssel?
 Korábban; a' pégyé kenyért nem ragadja,
 Hogyos hajót hat ismer meg földaja.
 Sokan a' táborba peremmel forogni
 A' hol fip trombita dob szólott parfogni
 I' azt kívánják hogy az Anyák ~~születésük~~
 Járják, a' hataik mindig állanak;
 Kinn marad a' vadép sélő időben,
 Gyenge félelme nem jut eszébe,
 Ha vagy farrast vest fel ragláló kopója,
 Vagy a' vad kar álmal rontató hallója;
 Engem a' laurusok, melyek tudós írnak
 Jusalma, Gyenge félegbe sélnek;
 Engemet a' hite, bekehnek pártjai
 A' Nyomfah í' faurusok ~~megjelenés~~ társai
~~Ki megadnak a' nép körében~~
~~A' nép körében~~ ha langjával
 Polymnia segit, i' Gyenge fipjával.
 Ha a' lantos Músaál kör mutatod helyem
 A' fillagos egész éret ~~teremt~~ fejem

A' Nymfah 's faunfoh ^{mepailo}
Kpi kagadnaq a' rēa, kōzhih
~~a' epek~~ ~~kōzhih~~ ha langjavat
Polymnia segit, 's kuzge pijavab.
Ha a' lantos Mulsah kōt musatod helyen
A' fillagos eg^g ~~ere~~ ~~kōzhih~~ ^{fel emela} ~~pizem~~

18th Sept. Maa:

18 = Sept.
Lini fructu optatam curfu continget merca
Multa tulia pecity pnes, fularit & arpis
Soltinuit venere & vino -

Az éltű, Pórah nagy kittel bebellit,
 Nem tudom igare' vagy pedig megállit,
 Hogy mikor Saturnus ~~szel~~ ^{szel} e világra
 É' jövedn minden élt arany boldogságba
 Nem fransatt fentű sem pedig nem vették,
 Mégis mindegy minden gardagon élhesen
 Valamint szépenek premere pajánál
 A gyimölésöl i' barmot mindkétben valaál
 Tápor effö modra hűltak apralára

1) A legjobb fiemegek egyiptori fiavara.
Minden ~~egyik~~ ^{egyik} fiúnak mér volt mérgeje.
Fohar ^{gyennar} bort ontott a' nyakról a' fia.

Ekkor még az ilyen könyv éles mellett
 Tam fogalmazósan tanulni se kellett,
 Sajnábul a jóba nem tanult muszájnak
 Kör befűt helyett; kefék veséket fulának
 A köz ember; volt egy méffire Cato,
 Cipio, Seneca, Cato vagy Böles Plato.

De már hogy számomra az élettel megismerés
 szíveskedésével jár együtt a jóra
 törekvés az embernek járni és jutni.
 A dolgaiban ~~de~~ kiválóan járni akar jutni.
 Szíveskedésével megismerés korában
 A ki kiválóan jár a bölcsesség korában

Ha a jó példák köré kíváncz álom.

Nem kell itt a munkát és Dece fajnálni.
 Ugy darabos úton kell elébb ki' b'ülni.

Disföggig pra'nyain egy fogant reültn.
Ezt töre Homerus Maróij ez jár sa,
Még idig a' halál réhik remis ár sa.

Ezen ment Young Teller, ezen jár Volterri
Leffori, beszél ha a világ véget ér;
A nagy Enif TELLER Gyönyögi is máshol

A' magyar Pinduson megannyi Állások
De míg a' disztingnekik itt helyt adott

El hisben homlokoh soh gondal irradott
Merr kinek elmejet munka rem sefeli

Nem igen lesz abból sem Póti sem Pézeli.
A' ki fogja igazságát kevéssel tölteni

Ha arcul valaha jó's fogunk hallani

Ahkor tell engemes la zagal mondan.
Minden Tamás' há' a 'munkái' Jesepe
A' beverese pedig mins eikert meg vesse

21° Septemb.

Maa Dum fueris felix multos numerabis a-
micos.
Nubila si fueris tempora, solus eris

Boeth. Regi filia Clivia, pro amore ~~liberi~~
~~hinc~~ versa in helioxiem, semper flavam
faciem obvertit soli currenti. Nym. huius
liber sunt vulgus aspersarum amicorum,
qui caervatim cingunt felices, deferunt
allicitos; imitantur formicas qd nunquam
pendunt ad inania horrea; cecum Deam
fortunam cecum sequuntur, & ad aras Diti
inferni sacrificant, dum felices & bene nomi-
natos venerantur. ut hoc tristi suo exem-
plo didicit Ovidius. At nemine, hi faciem
preferant in amicitia contrahenda; illa
enim vera est sum amicitia, cuius partes
virtus ^{vera} paret.

Klizia Apollóni yek arest perem
Mert pompás fennjel járt minden nap felém,
De seelme végre is addig égeme,
Mig egy napra fogs virag állá tene
E napra fogsónal náis a' kermé, beti
Art mondjék; hídje el a' ki el hihet.
Hogy mindég a' nap fogsásai követi
E viragot ottaját felém után vlt
Soh majmai vagynak mais e' virágnak,
Mert politikája e' szella világnak
Hogy áramy merőt vlt a' barátságak,
Meg felét e' mese hat a' valószínűk.

Yek hogy a' kővra vlt Brokhus leánya
Tinget forma fejes a' nap után hánnya
De a' ki a' kővra barátok, kővra
A' kővra a' kővra barátok, kővra
Mig nállad soh kővra, bony bonyat találnak
A' illen barátok, kővra kővra találnak,
De ha feneben jára' kővra a' találnak
Meg kővra kővra, i' kővra kővra találnak
Eek vak kővra a' vak kővra kővra
Mert mindkét kővra kővra kővra kővra
Vagy vak kővra kővra kővra kővra
Mert kővra a' kővra kővra kővra kővra
Názo e' dolognak kővra kővra kővra
Mert kővra kővra kővra kővra kővra
De mikélyt a' kővra kővra kővra kővra
El tővra kővra kővra kővra kővra
De eekről kővra kővra kővra kővra
Hogy kővra kővra kővra kővra kővra
Mert a' kővra kővra kővra kővra kővra
Barátjával kővra kővra kővra kővra kővra

25. Septemb.

Prop. Pax parat e nobis excedere candida terra
Et reverent granibus maria bella minis.
Iam dudum limis innotuit oculis Enis infera
Clivam & coronam lauream. Ies sacis in sem
lae regnantis; nunc vero Ies depectum sui
amplius furiosa regis, Druxellay, Tajecm

Petropolim, Turciam, imo totam Europam
 clamosa peragravit, & ubiq; male
 discordias semina sparsit. Sanguinis
 & proda avidos Martij alumnos ab omni
 induit; ardet belli fixa bunda juventus;
^{Multorum} ~~At~~ ^{quocumque} cum nondum visa phalange
 hostili, jam ceca corda liquens, & fun-
 dum corporis petunt instar lapidis. At
 pars nobilior nunc demum gaudet cum
 tempus cernit adesse, quod dare certa po-
 test documenta fidei in Patriam, Regem
 suum. Perge ferox turba virorum. Con-
 tere vires hostiles, sparge feralia fulmina belli.
 Mars exsem vibet, Dellona pinge caballos
 hisura & demens Discordia praecurrit tibi,
 Comes erit furor; luctus & vastitas vestris
 insistent reliquis. Tu vero Belli puer
 Mars! parce precamur pro Musarum turba,
^{quo appropinquat ea praecutitur;}
 sic tibi sacrificabimus, Gallum, & nomen tu-
 um carmine heroico decantabimus.

A' dühököst Enis már régén irigy fremekes hány
 A' kerék egy bolygón olaj ágát is kőporújat
 Vig finivel véselő is nyája, örömmel enyelgő
 Dehűzre; de már mergettem túrhet többé;
 Kéző az egy földet, tüzet és vizet öfve ^{varn;} ~~kar~~
 Kéző kőporúlt vasait ártatlan vére keverem.
 Brüssels utokkal, Pétervárt a' főökökhel
 Tör az egész Európát fel lármázta kaváccal.

A' vör is prédát romjait torkokkal okajró
 Mars fiait pergetbe Tedi Jeggvete keverve.
 Irrad az Ljufág; ellenjég földre sem men-
 nek remél; kővők, minjelenk pive el olvad
 I' mint az arany, vagy kő a' vízbe keverve lefolyik.
 Ugy el esen fivér, veszekben vörgele fingen.
 Na's remesebb véső e' drága vörgei Jeggvete
 Jitkos öröm foglaltja, remes tűz gerjedése
 Lángol erős fivérbe belől, men most van az a' má
 Kőst az idő, mellyben jeliit máj fogja mutatni.
 Melly lobogó fivérbe Karija Kiriya perelme.
 Rajta vörgei Jeggvete Jeggvete alivel egy tőre
 Porra vör kőporúlt ellenjégvete agyarját,
 I' a' Fad pusztas nyilait kőporúlt erősen!
 Mars kőporúlt kardod, Dellona vörgei par-
 paid,

A' boglyos de bolond di'cordia Juggon előttem.
 Mars követ a' Jiralom, i' pusztulaj nyomba sebec.
 Mars csak aron lerünk a' Musik fűz Jeggvete
 Kénglöréid limet, haragod ne zavargja meg öles.
 Egy néked áldozatos kőporúlt neved égy emelgük.

28^a Septembris

Quod dui pinguis est, vacuus vitæ formidine vixit
 At mala mens solum pectore vulnus alit.

Dilat. Cui integrum pectusque purum
 est pectus, & cuius cor justitiae thronus
 est, Non eget jaculis, non arcu, nec vene-
 natis sagittis, gravis pharetra i vel enim
 Aspice Archia Defensa incolat, aut inhospita-
 tem caucasm, mens nulli conscia falsi, mun-
 rus alienus est. At quem mala mens cru-
 ciat, veluti pavida corva ruit per devia
 salusque sive arbor ad ventum flatum mo-
 bilibus foliis inhorruit: sic quem mala mens
 cruciat, si vel virides rhabum dimovere
 lacerat corde & genibus tremat. misceat
 in flava facie ceruleum viridemve colo-
 rem, capilli ut mones erigantur &c.
 Ex his facile judicari potest, quæ pueri cundi-
 or, quæ gratum dignior sit vita? eligat
 quisque sibi, & qui placidam pro molesta amabit
 vitam bene.

A' kibe bün nélkül títta a' pör S elme:
 Nincs annál jobbat, ieptő gyötrelme,
 A' kinek igazság p. thronusa p. fiive,
 Nincs annál keribe fegvere, skerive,
 Merogy nyíllal sebes sejték p. kellenek
 Annak, m. nem fél hogy majd rá törjenek

Mert ha Arakia pörstár lakrai,
 Vagy a' lakatalan Kaukasusban
 Még ottis semmitől ő meg nem véstene
 Mert az igaz Lélek egy bástyája lenne.
 De a' ki val' rabja a' per sebes, bűnnek,
 Annak jobba gyötör' félelmén nem pörmel,
 Kinek bűnnek val'va lelki fűrészt
 Azt szak az árnyékis kétségbe ejtleni:
 S Mint a' félénk pörvas rohan nyakra fűre,
 Mihelyt a' fellől meg borzad a' pörre,
 Vagy ha a' fél miatt őve hajódsin
 Morzsa levelei a' magas nyarfaának;
 Így a' rosz belhűs, mivel art iseli,
 Hogy az egész világ szak őve szemléti;
 Es mihelyt mint egy sz. pördáját meg látja,
 Ödörlő nyílait rája bosszaja;
 Ugy vesse, ha a' gyil. nyájai a' gyepes
 Mint a' kit az onto nyavalya meg sepes.
 Hát ha meg tegy kissebb tármassza hallat,
 Országán hol sárka hol róla pör láttat,
 Háborodás vére vastagon köködik
 Szíve agra, sebes egymással verődik.
 Jobb' márt semmitől jobbat, nem félni?
 Vagy pörstelen gyötör' félelmén kört elni?
 Söt nem elni hanem szak lelkes gyötreni,
 Sőt nem elni hanem szak lelkes gyötreni,
 Es a' ki a' boldog életet pörsti
 Eljen jól, ne vessen, könnyet el érteni.

2^a Octobris A. 1787. De Autumno

Celeripede labitur etas, ocyor est ceryx, ocy-
or sagitta projecta, ocyor nimbus agente cursu;
hec enim in sensus incurrunt, ac cursus tem-
porum fugiunt mortales. quis quæso nostrum, ad
veritæ spæsem præseripsit, ad jam senex Titan
lustrabit orbem, ~~cum~~ ex quo Libra tempora nocter-
na æquavit diurnis, ex eo succedit nocti longi-
ori, dies brevior. Jam Natura bene optima mater
fructus maturos, Pomona largo sinu effundit, digna
abornum regina, vitæ, offert sacæ gemmas; maturo
floræ marcescentis ramos paulatim deprimunt, fla-
ventia arboris folia sensim cadunt, & cum in dulci
olulorum pabulum, color viridis; crepitans ciconia
haud incausa futuri, ludam dilexerit ab arboris, raptis;
gemebunda palumbæ non amplius vocat sociam in
in agris nostris; advena genus hybernæ present
clangentes fundit voces; gæcæcula Tereci conjux
jam iungit loquacia agmina, mox ad fundam
lacuum se præcipitatura, ubi vernallæ ex-
spectet resolutionem. Nos vero collamus in
sublime oculos ad eum, qui hæc omnia dirigit, vte
veniat eum, qui dat bonis, rationem, quo ei-
minere malis præveniant, & reducit aires tempo-
rum ne solis æstu pigra Natura senio contabescat.

Folydogál az idő, s benne csak el kúsz
Mikor virulni néltül egyben meg venni lünk
Dors az idő gyorsabb az idek karavánál,
Dorsabb a' kérszöl ki lottó lety, vafál,
Dorsabb a' maggyan szállo jellegel
Törő diti félrel, mert meg mind ereket
Efüahre vehetjűk; de a' gyors időnek
Sebey el mulafi efüahre se jönek.
Hah mostri ki veme körösmint epié
Mikor ere felus a' mérel jezzébe
Hollott már az eger hesszölör fuzá
Hesszölör a' fesszölör egyen napi uja.
A' almot koró éjj kofszabb aróla máis
A' nap pusig kifföl kifföl abroncs jár.
Már Pomona ki nyilt págy kebelébe
Minden gyümölty meg ert, egy fincsen fengébe
Ama' gyümöltyötö legmelobb királlya
A' Szölö az embert gyönggyel királlya,
A' meg ert idejű kifföl, virág pálnak
Lankadó ágai alól alól pálnak
Kull az elő fató sárgálló levelek
A' fimes élelő zölő finis mul velen,
A' kelyes gölya a' kárah sezejen
Hagyta kesve fesszöl el menő jó idején,
A' meg nyő a' vad galamb turbékos gunarja
Mereinken mliön páját a' lig vanya,
Dusfürk a' Dannaal jövevény fesszöl
Mert borzafija az őf kajnali fesszöl
A' fesszöl fesszöl fesszöl fesszöl járnat,
Hesszölnek, mivel hogy vége van a' nyárnak

1 maj

's māj a' g'ih jenekēn el tējoh mag'las,
 's o' vāgah' s'arāp' d'el samādā'solat.
 Mi p'irig ar ēgē ~~l'ek'ih'p'ih'k' p'eg'ih'p'ih'k' p'ek'ih'p'ih'k'~~
 's'hor ki' igargas m'indent illy v'endēfen,
 ki' d' ar o'htalan' allat' ērtelmet,
 Hogg karūh' a' rā' j'vō' v'ēdēclmet,
 's' ki' igargasja a' d'isōk' forgasai
 Hogg el ne s'ēv'ēse hemmē; j'usāsai

Pro D. 9^a Octobris

Descriptio famae ex Virg. An. L. 4^a

Sunt mala multa	Quis hominum gl'ia
Discruciantur,	Non tamen ex his
Per breve tempus	Santa malorum
Copia crescit,	Quanta trahit pop'us
Sed se mala fama;	Nil ita velox
Nil ita p'ertinet	Nil ita currit
Quam mala fama,	fama volando
Aethera tranat,	Scandit & alta
Culmina caeli.	Mobilior, hanc
Nulla fatigat,	Imo vigore et
Viribus augeat	crescit eundo
et vegetatur.	Illa priusquam
Progre diatur.	parva videtur,
Sed cito sese	Tollit in auras,
Calcat humum, sed	Verticem in altis
Nubibus abdit.	Da mihi monstrum,

Gorgoneum da,
 Non erit hoc tam
 Fama maligna;
 Corpore plurimas.
 Effat ocellos,
 Ora sonant tot,
 Subrigit aures.
 Lumina dulci
 Non reficit, sed
 Luoque vagatur,
 Tisera linguit;
 Fulget Olympo
 Cumque relaxat
 Fama fatiscit,
 Culmine tecti,
 Turribus altis
 Territat urbes;
 Poenarum dicta,
 Candida, imbandum
 Vix aliquando

Dagne Chimera
 Terrificam quam
 Nec eximius quot
 For vigilantes
 Et sub iugem
 Bis totidemque
 Tempore noctis
 Sessa quiesce
 Per loca mundi
 aequae volatu
 Nec mediis cum
 splendidior sol
 lumine terram
 Sed sedet aut in
 edut vigilando
 Instat & inde
 Picta refertur,
 apta ea quae sunt
 Nuptia vestra
 Muntra Cantat.

Pro Germanica Exercitio

Andrius quidam cum alijs venit venatum
 cuniculos. Injunctum est ut ne naret, ita
 enim cuniculi aufugerent. Cum iam in locum
 quo cuniculi agebantur, pervenissent, exclamavit
 cum gaudio: Ecce cuniculi multi. Cuniculi
 ad hunc clamorem aufugerunt, et cum obsequi
 gatus esset quod non valuerat, respondit: Sed
 quis Carnificum praeferat cuniculos, hanc
 latine intelligat.

D. 12. October.

Inverle Mujaum in Vulcan

San Pan in Calo pecun agit, Mire va
fabricabit Jovi Fulmina, Vulcanus enim
relicta officina ^{perpetua} Patahina, Moritat Musas.
Nondum enim Phobus ^{ignis} ~~flamma~~ jedy
flexit agnos ex quo claudus ille Deus
flammarum indutus adus miselli cuius
dam obsecit, magna procumbens perpetua
turus nisi vi Theodos obsecit. Et
jam rursus tertio ab hinc die Nova Ecce
subintrare parabat ~~in~~ vicinorum arma
ipsi ^{facere} ~~excessu~~ ^{vigilantia}. Unde
tibi Lemniace ista mens ut Palladi sacra
turber loca, Non hic insula Lemnos,
non hic quicquam igni nominis, tuo
sacra celebrabit; Sed nisi Delistas
Inore, & Musas placidas, incolae
inbelly vano terrorare metu; nos quidem
dixi se devorabimus & execrabimur
usque dum meritum de se sumserimus Vin-
dictam.

Kár minden el hagyni ki más rendjét,
 Pár az Egybe házba legelni földjét
 Mar Füzis fogja rágni a' szaj máját
 Ha Jarakon bőgja Váthany főváját
 És nagyobb köri van a' Lélvel a' áyáshoz
 Pánnak a' menyzei pillagor oldalhoz,
 Füzisrak az öt mar Longo' madárhoz,
 Minis Váthanyrak a' Minervai várhoz

4, Nem mult el aróla még egy egész hétis
Hogy látnék Vulkánus, s egyő tűrése
Fél pejelie volna a' város s környékét,
Ha le nem szűrt volna hamar Shetij

3.) Még, a Vagyonos ^{Köztársaság} ~~Intervallum~~ Prádájába
Egyre volt, mint a maga saját országába
Nincs senki ki veszt a bolát Prádájába
Ez nem járheti meg a Műfa magába

5.) Újra tegnap előtt mikor lejutánál
Febru. Paripai hogy éjszomálnáál
Húsfutalor vet egy falma; szalotánál
Nem keves bajára leni frongedjének.

670 Nyomorals Isten, o fánta Vulkáné!
Hát már Herceged velünk egy igy bűné?
Még Minervának is kőre havi kivánc?
Ez ellen profetál magay Jubáné.

7.) Tűz meg hogy e' Város nem Lemmeg fűgese,
A' hol gyújtogató' Néred tüpeltse,
Itt a' Lámáfoknál Lúnya Lecsülete
Jusalma Görsös bot, Ládó, villa, peme se.

8, Jobb hát ha alvára lépek a' mig kinnálunk,
Mert ha több leg kegyebb lármát iszol nálunk,
Akkorunk üldözünk akashol találunk,
Mind addig mig sajnad méltó toszás álunk.

16. Nov. Carmen Vindemiale
 Postquam lava Ceres frugum mitissima mater
 Munera camporum falce revulsit humo
 Mellitos Pomona suos dat ab arbore fructus
 Et laeta agricolam dulcia poma beare,
 Tandem pampinea redimitur fronte corona
 Tandem adest Baccus gemmeae dona ferens
 Laeta cohors, pueri pueri, hilares, puella
 Circa laurigerum fervet agendo olum
 Hinc laetum tumidum metis utraq; turba racemorum
 Illinc vasa videt decipit turpita botris
 Duo portantis omnes bajula dorso premunt
 Sordibus aspersi tandem calcator in uvas
 Infelix, et nudo sub pede musta flumit
 Excruciata deus prolo supponitur uva
 Et trabe sub rigida flet genetunda necem
 Ferres opus, pelum prodes pelum, torvoribus, ardens
 Membra reluctantis pondere pressa trahit
 Cypripium fumat Bacheo sanguine labrum
 Conduntur niveis Musta meraca cadis
 Haec ubi lignipedum monacho sunt cognita gaudia
 Percurrit montes, symbola larga perennis
 Et bene nummati veniunt generosa coloni
 Deus ut emant Patrie Baccica dona sua

Vinitur aut visses fundis de prode querelas
 Vinea quod multum culta sefellis opus
 Aus plaudis plenis procul, sua gaudia misere
 Tum iustum pretium tum bona vina videns.
 Occupet et nostras hilari, letitia mentes
 Et canes, Libero musta jocosa Patri
 Qui apertit rancas, musta nova musta, testudo
 Ne dulcis, sancta vena periet aqua
 Rex sel arawar meg es gabonajai
 Pomona Jondija földművelő orszáji
 Hogy a' föld művelőt jó iru gyümölcsre
 A' szőlő szőlőre, gardagon be töltse
 A' lassu Bakkus regé el érkezik
 Férjés Brölle level borvétel overik
 Körübe a' vörösem gyermekét a' hányok
 Egy szarv a' földművelő mellé, fraggatja
 A' görbülé, pannonos fel fedi azonnál
 A' népe, széjjel, ballag a' pannonnal
 A' pannonos társas' lába alá' önti
 Li a' fűs földművelő, rugdossa köpönyök
 Mihor ez már addig, kinorta tapossa
 Valamig, tal leve kemény talpát mossa
 A' pannonos, szőlő a' vörösem
 Hogy minden, szőlőből ki vegye valóba

Sullyos gerendát körs a' tőrkölyt zalagja
 Ez sűrű nyögéssel könnyeit + songaja
 Ugyan is a' munka a' Tajto' szikorog
 Kőrülte a' legény irrat ingte forog
 Habril a' dísakoa a' Dakhuy forj veri
 Tromba a' Jorda ujj kordolba méri
 Ez hogy a' fa talpu' szürke baras' tája
 A' ditsirreffek hangosan kiátja
 Örmeszt Depülget a' pürö Jardaival
 Kínálja mindennel az ar tobahyáit
 Kénderi mint fogal' i'vare' egépe
 De minden képiet alaminfra vige
 Másfelől a' Nemes is Gardag lengyelek
 Dragan' kedv a' bort, igyunk vesper
 Lyukl vesper Dakhuy tífrelve se
 Mert kedves borával újra koránl se
 Ez a' poetálnak sator parijája
 Akélt hat ny kedvel hogy legyünk kőre

Die. 20e Novemb.

Propos. Nil est ab omni parte beatum.
 Si licet angustis Regum fratione beatum
 Subsit & Imperio Andia tota tuo
 Teque Dorugorum muniat custodia Fortis
 Herculeum & validam pectore robur habet

Sic Solon, prius Aeneas, formosus Adonis,
 Non tamen ex omni parte beatus eris.
 Nam quamvis recenset regalia gaudia sensus,
 Principio, ast animum cura remordet edax.
 Quis magis et sapiens tanto propius tibi fient
 Nota quibus premitur, fata tremenda, caput
 En prius Aeneas, terzj jactatur & Undis
 Nec proa sepaaras membra quiesce Dely.
 Mille pericla solers fueras peregrinus Ulysses
 Cecidis ingenio Naro poeta suo.
 Delicue Veneris pulcher Gyneceus heros
 Fix juvenis rabiidi plecta clementia suis.
 E vivis clarum cisa mors submovit Achillem
 Pithonum minicio longa senecta ferem
 Cur igitur potius Cupidi captamur honores?
 Cur nova congestis gaudiis arare bonis?
 Cum nihil ex omni reperitur parte beatum
 Dependens
 Cur talios torris spectas, & carpi ocellis
 Invida sub rigido pectore Corda gelens
 Non est in totum quidquam mihi crede beatum
 Incumbunt forti sed mala cuius sua.
 Fac ea quae tua furo potius, tum longi amato
 In profer, animo gaudia misce mali

Legy bator e' földnek hatalmá kiraja,
 Vagy birodalmának indát alája,
 Kiren a Burgu virek trájaja,
 I' Herkulesi virek forjon fíves tája;
 Legyen bár Coloni ídő s bölgyesség
 Az Euasinal nikkab kegyesség
 Adoni kéjséget ad haladó' fűpesség
 De mégis boldognak nem mondhatlak réj
 Dár a' király néha öröm árja mossa
 De fíves rági gond fűpessi mardossa
 Ragyog ugyan ~~felad~~ exalt papíran yossa
 De alót' jál váron duova papír o'ssa
 A' ki Colornal bölts még jobban at' lája
 Ellene ik tokát mennyigono's tája
 Ness minden örömetek üsöm a' baraja
 A' vigfagot nyomba kejsé'fég vátja
 A' kegye Euasi senger hánya ves
 Kezességé meló' bírá nem ~~tan~~ nyetket
 Az okos Ulysses erer baj követi
 Náros nagy elméje for földbe temeti.
 Adonipak ki elt Venns öröme'te
 A' dühös kan orrán hűlt meg piros vete
 A' kire Akhilleus hamar véget írt
 Tidonis prüssölle vála véjsege're.

Terjen hát az irigy toilu, magába
 Mindennek van baja az hivatalába
 S a' ki, deser lenni boldog valójába
 Merőse bánáskod' vigszag jocharába

23^a Novemb.

Maa Christi si providus hospes.
 Christus ab excelsis descendere gestis Olympi
 Probat ut populo colica dona fuis
 Candida iunctis miseris fers pallia secum
 Panemque ditabit coram pressa fame
 Largitur ornatus regalia percula mensam
 Pedabitq' sitim vena perenni aquae.
 Exultet pia turba tuo ac fer munera Regi.
 Regia, nam vacuas effudit ille manus
 Non Lydici exposcit opes, sed ille nec aurum
 Fulgens, est animi candida signa p'ori,
 Ille equidem sedet super alta palatia colli
 Est & demissi viscera cordis amat,
 Absit itaq' procul pharisa superbia, nec te
 Occupet est humilis excipe Corde Deum
 Nec regis occultas sub ovino velare fraudes
 Sed mentem plenam simplicitate gerat,
 Et tuosq' fulerum maculas absterge dolores
 Cordis, & offensa fac pia vota Deo.

Denique spe fulens, valida, letusq; fidens
 Occurras sponso, sponfa decora tuo.
 Taliter instructam satiabunt gaudia cal.
 Mentem. Sic Christi providus, hospes, eor.

L. 27^a Novemb.

Mā. Christe tuam celebramus opem cele-
 bramus amorem

Pectoris ingrati vitij pervergiis ullum
 Vix fovet in gremio terra benigna suo.

At Benefactoris nomen reverenter habere

Est virtus primo semper habenda loco
 Hac ratione volunt animae tibi reddere
 grates

Nostra pro summo munere Christe tuo
 Esuriet venim nostrae mala solverat artus
 Cordaque ferventi preffa fuere fidi.

Atamen ingenti cumulatq; mole malorum

Omnipoten Christi Dextra ferebat opem,
 Aeternam meritis penam pro ^{more} cruce levamen.

Et veniam & venis Pyrrhora cetera dedit
 Quid tibi pro tanto bonitatis demus accipio?

Obruit ad miserum corque caputque fatis.

Offerimus quidcumq; sumus, quacumq; stremus
 Accipe & Imperio subijce Christe tuo.

Cor nostrum tibi se dat & oia deniq; membra

Corporis, ut faciant quae tibi cubus placant.

Es licet abscondos discamus fœmina Vatum

Divos, quos coluit gens, malefara ferum

In tamen in nostri solium sublimis recessu

Corcoris habe, & solus regia sceptra tene

Te duce vivamus dum spiritus hos reges
 artus.

Atq; tui sumus dum moriemur Amen

30^a Novemb.

Hymni in d. Andr.

Febus ambator setemest hibaril

Hogy a Felhöhet setijen határik

A' midön András, öröme jönni

De a' vig Musál feregébe képen

Volt, & mai firtagy körlejjeg le'ben

A nagy Andrásról aze nagyas ün.

A' midön fényes nevem köpöntjünk

Éveink kintse ketelédbe önjünk

Igy bennjünk feregünk be ide,

Élj

Elj. A' Kornál több é gyönyörűbb időket
 Dolgoz életem de felül más öket
 Is ha és elvésem meg élte sokai n. jája

a' bajok árja
 Árja meg mind az ar. Egernek Árja.
 Fellyebb mine fivéd szaga kíváncsija
 A' mi kell, s' érvén promissio végre
 Dny fel az egre

D. 4th Decembris

Mae Neqis qua natale solum dul
 cedine cunctos

Ducis & immemor, non finit esse fin

Ad gl'eddy, p'enis flexum torquere trione

Magnetis celebris mobilitate lapis
 Quod paritur magne, humani sanguine cret

Respectu patriae perpetuantur idem

Nam licet in tanta vivat benedictus urbe

At fumum patrii mallet habere foci

Victor Trojanus, Ithacae superaverat arcem

Subdens Imperio Pergama tota suo

At errore tamen maverat decenn

Quam non in Patria consensuisse sua

Sic licet in Caria bene sit Pandione Naso

Ulla tamen ~~proprios~~ gratia adire suos

Sic Notos tauri latice, sic nota leones

Brutag cuncta, fere finit licet, antra perire

Si tanto Patria cupidi flagremus amore

Semper ea promptam fere tenemur open

Od. 7^a Decemb.

Annua per glasea, Patalina, festa coluntia
 c. Mercurii at tu vna facendum versibus illa
 Pauris complectar calamum manum gubernans
 Ut primum iubare exors tentoria fixis
 Candida divitiis inhians Mercator, avariis
 Exonit manibus merces regione remota
 Quas tulit, atq oculis animumq per omnia vestit
 Mercibus emere, allicere proffis ut aptos;
 Emor adeo pretium rogat mercator at illud
 Extollit, minui vellet prior, & quia nimis
 Turbida tempestas longis conventibus obscurat,
 Pactio fit hebetibus, vendens manibus dat ementibus
 Et jungis palmam, fortunam utrius precantibus
 Hac eadem faciunt alii quos ordine longo
 Terra tenet genibusq gradus sub pondere mercis;
 Purior distinctus, fuscus coriarius, ungue
 Et flavus propola croci propola tabaci
 Tabifici, verbo omnes quos Cillaria proles
 Certe aliqua docuit patria prodeffe salutis
 Unaque mercatur pars, altera vendit ementibus
 As nos cum nec emamus nec vendamus oportet
 Ut saltem propriis in vasa canamus ocellis. d.

a

Mikelys a'semgi hajnal hajattára
 Fel íbre del' résel a' piatr uszára
 I a' Lármával járo depe' nelly ott jára
 meg isem légy jöttök Paschi vására
 Nélb a' piatra hat egyil emeli
 A' savorját, i arat a' földet ökléti
 Nafik tröveléssel a' földhöz ökléti
 Harmadik a' savor felise pezzele
 A' piatr savorok fapordnak nőnek
 A' vintó a' piatrnak frame i a' verőrel
 Vagababól szimadár kégen lért jönek
 Vagy dolya alattok a' piatr serőnek
 Ne' ben a' jö' igy' minden portchaja
 Selyem i' jö' piatr ha kell i' jö' horjaja
 A' veker kinek vállán ring gubaja
 Oh Pasati vásár különös szudaja
 Itt a' tobakognak or' bók frantó pora
 Vekerille ha kell, mer' olgó i' sapora
 Hát az a' kár hogy az egyfellegel szajora
 Sárva' nem szinálja, dúlna fel sátorra.
 Mi minthogy ezeket nem arultuk i' vettük;
 Hanem csak mosolygó szemmel nézegettük
 Hogy éren egyneként vesfelbe ki vettük
 Hőselegünkét szel szelketünk

11^a Decembris

Tempus cuncta sedit, se quoque vidit edax.

Vasta vetustatis greduntur menia morfu,
 Tempore, sic teres saxa cavantur aqua
 Quid magis est solidum ferro? tamen atra rubigo.
 Illud mordaci, tempore, dense vorat.

Nil adamante magis durum, sed tempore longo

Attritu facili eos adamanta serit
 Tempore saeviorum ^{vix. fraggitur} fens, fugit atq. leonum.

Tardat equum tempus, qui fuit ante ferox.

Si tam crudeli dominetur in omnia iure

Atenas, fors ergo sola perennis erit?

Non erit advenas, praesentia tempora tantum

Ut par est seris pendere mense velis

En qui nunc viridi non pridem luserat auro

Atrox, decrepita sit mox fronte senex

Perdidit at juvenile decus, fronteque virens

Obduxit nivis alba senecta comas

Jam vocas zephyrique canunt, mortemq. minantur

Crudelem miser non procul esse senti.

Deus ar erös köfal ar eget szapdosa,

Ar ar idö lapsar mind le barapdosa,

A' ^{köföt lálatis} kemény koveles el nyálja fokára

At vir bar máj ollyan gyenge mint a' pára

Ninjen olly kemény vas bar melly ~~szapdosa~~ legyen
 Mellyen a' ven' idö hasalmat ne vegyen.

Kemény legyen grája ning a' gyemant könel
 De eni idövel enge ar erönel.

At vad kikánaly is vad oroshánnal

Fagyan vegye pihenit kívánnal

Ha így fagyhat törvény ar idö mindennek,

Örölk tartanak tam napja kerek?

Korántsem; nér meg tal a' folyó idöket

Májd el mulandóknak vátol keni öket

Néz d ar efsendönek, mellynek ifjusaga

Moft fénylen, ar vünsege már nyakára kaga,

El veszi a' pisost nja fin orvákak

Ar idö vont rájra rántas barárdákat,

Íjini zöldfígés, mikor nemig vélte,

Ar vünsege, köfínü öf kaja' ferelese.

Depleto üzemis fagyos hideg ájja

At melly ar halálual remito' postája

A' borfapso' felé marfot inelclak

Erehis jeli ar el menesclak

Ar máj mikellys meg hal erisan hűs nappal

Ar fogja semmi a' kantos a' pappal.

Meg pölly ha kerd mellyel semise?

At reánk ujjonnan gövö' szándéke.

14^a Decembris

Epistola ad Larentes.

Salve chare parens! genitrix dulcissima salve!

Adpropinquans dominum: Natalitia festa, ^{solenni} ~~quodam~~

Ritu Christicola, quae celebrare solent;

His ego si vita durassent ^{spargina} ~~filia~~ ^{son} Parcae

Optabam patrios salvis adire lares.

At praefudit inter nebulas infensus Orion,

Sicque vetat reseri carpere onere viam.

Fest igitur missam vobis perarata salutem

Prostant officium, littera fida, meum

Hae precor ut vestra adeas feliciter aeg

Et videas fatis candidiore frui;

Desur inoffenso vobis contingere cursu,

Aegre salutifero ducere festa moro,

Sic lentos anni jam gressus depropeant;

Quod superest laeta claudite mente precor.

Et novus ille dies, roseis aurora quadrigis

Quem feres, anno vos prosperiore beas.

15^a Decembris.

In obitum Pauli Iovis Discipuli

Invida cur laceras teneras, Libitina Camenae,

At musis, rabidas absque lava manus.

Siccine victorum condigna corona paratur?

An tu immortalis tollere dira potes?

An tibi Musarum decus & venerabile nomen

Ut sordes feda, suppone trita jacent?

Non iam crudeli nos spe lactavit Apollo

Quando ad Pegaseas sollicitans aquas

Pedem subleperis, Cyprissimae mores vivente,

Quos quor Parnassi candore culmen amant

Ergo manus ^{noctua} ~~noctua~~ misere cur injicis illis?

Fata benigna Deum quos retinere mori?

Exulas e celsis an jam constantia calis?

An jam nec superis fiet habenda fides?

Quid fuit infans proferere funere musam?

Musam, Pierii deliciisque chori.

Tolle sal ex lapibus; tolle simul inde saporum.

His Musas sterile reddere? tolle jocum.

Nonne igitur merita, Muse dant cordo querela,

Cum rapis illarum tuae Libitinae jocum?

Desine jam teneras, lacerare fuleas Camenae,

De parvaz truces tolle cohorte manus

+ *

At tibi

2
At ibi, Paule Iokuj, locus arboris, Libitinae,
Quem jam sopitum tristia busta sequunt,
Corporis atroci morbi, quae membra supersunt,
Dulci, restaurat Igea labore quies,
Denique Supremo surgens clangore tubarum
Candae Tiberis culmina sancta Poli.

3.
Hymnus funebri, ead. occasione compositus
E' földnek minden népei!
Boszorú bánjástól,
Mert életünknek vésték
Miasm, a' nagy átok
Egyébba borít. Értba front,
Mint példáját lakozástól.
A' ki sok bűnnel terhelt
Vésztéknek halma
Holba uránj aem lili
Mennyben nyugodalmas,
Mert ki zánja a' bűn árja
I' kénis pohlba emeli.
3.) De a' ki firtból, követi,
Az urnak törvényét
Az ily lélek csak nevesi
A' pohl örvényét
Dobog lépén, Az Eg lépén
Várja, ha tejjét le veti

4.)

71
4.) En hár tal néked penultu
Jeszy! Elestem.
Lángoljon bennem ferelem
Horrad, vonj engemet
A' mig élek, Mig a' lélek
Elevenit, jár i' kel velem.

5.) Egy tudom boldog lélek velem
Elestem hazáram,
Mert meg nyeltem időféjtem
Hogy vére áram
Ha az halál Reim talal
A' kőfny lélek nyelvétem.

Acceptatione. Cl. Pr.

Insignis gravitate. ^{Pr.} Pia turba parvula
Quos ad Musarum limina duxit amor
Grata quidem est Nobis adeo praesentia vestra,
Hac ut vix aliud gratius esse queat.
Sed si solliciti versamus in omnia mentis
Quae terrent meritis cernere multa licet
Hanc senim teneram turbam prope tenebra
Noctis & infestis vasta vorago ~~tenet~~
Hi annui humeri non, membra gravantia, vestri
Pondera, iudicii sustinuisse valent.
At parte ex alia candore favoque paterni
Origit opressam nube nigrae caput.

Senyus

Semper enim tenero nos dilexisti amore,
 Etque solens blandi pignora chara patris
 Projicere ego metum focii de pectore favum,
 Non hic solliciti causa timoris, adest.
 Fient Carore, mihi comitasse nitente,
 Mitia nam placido pectore Corda gerunt.
 Saepe, experti fuimus documenta favoris
 Flajis, nunc etiam candida signa debemus
 Hoc ~~confessum~~ animis, stimulos dulcis, si-
 ducia nostris
 Subdit, & haec nostra est anchora
 firma spei.

Indulgere etiam Patre, ~~ut nonnulli videntur~~
~~Myas nam vellem sollicitum opem~~
~~haec quae ad caly ducere parva Cohors~~
 Januarius

Gratiarum Actio

Contingimus meram votis precibusque petram
 Cymbaque per placidas, nocturna cucurris aquas
 Et Superi facile, aspiravere labori
 Adfuit & divae gratia vestra parentis,
 Patribus in ~~Patris~~ durum esset amore carere
 Nec Pietas, numeris, vestra paternae castae,
 Quo tam cumulum referamus amoris favoris
 Deprimis in vastum nos mare tantus amor
 Munera muneribus scimus mensanda venient,
 Sed qui nulla tenet munera nulla dabit,

Non nobis flammis solvis Pactolus arena,
 Non nobis, Jamula, India mittit opes.
 Ergo hoc nostrum quoniam pensare recusas
 Debitor assiduus huius amoris eris
 Nomina vestra diu teneris insculpta medullis
 Fient in nostro pectore prima loco
 Nominis & proprii memoria deferet ante
 Corda haec, quam vester excidas inde favor

Valedictoria

Heu quam crudeli factorumvolvitur orbe
 Atque lugubri vertitur axe dies!
 Quos, lesterna die, junctos conspexit amicos,
 Atque solidatis pignora certa dare,
 Nos hodierna vetat mutuas conjungere palmas,
 Sed jubet infasta dicere voce vale
 O Helicone sacro residentia numina! Musa,
 O fons Jorgonei quem fidit unguis equi
 Floribus implicitos, quam durum linguere Colles
 Durum Castalii linguere fontis aquas
 Sed mandata Dei celsum moderantis Olympi
 Jam Nos Musarum cedere Jeci jubens
 Chara

Pro D. 25. Januarii. De ~~se~~ D. Pauli.
 Purpureis aurora rotis solennia Pauli
 Chippicij Divum tangere festa dedit,
 Hec est illa dies ex qua plebecula totos
 Anni decursus varicinare solet
 Si jubar exortum fulgentia lumina spargit,
 Tunc inquit nimium festi annus erit,
 Si furiant rabido super aestera murmure ventus
 Intentant populo bella cruenta mina,
 Praefagitur pestem cunctis animantibus inde
 Si fueris rebus haec referta dies;
 Nos juvat ex pauli tantum ~~se~~ medicare festo
 Linguent cura cuncta futura Dei,
 Ut ~~et~~ praesentem censuram quicunque subire
 Audet doctrina pectora plena gerat,
 Qui promptus sit vel respondere paratus
 Ille post studiū premia digna sui,
 Nil pater turpem referet sed ab inde epulans
 Inferet huc studiū pectora festa minas.

1^a Febr.

Ad vestras musa tandem penetravimus aedes,
 At vos naufragio littora tua date.
 Attingimus celsa Pimplea culmina! fug^{amus}
 Corda nostra dolores & replent gaudia mentes
 Hic reserant hilares musae, hic Venus cum
 Præter saluta suos modulatur, hic roses
 & alia florum effluvia sua odorifera spargunt

Hic refici^{unt} ~~mentes~~ ^{corda} ~~tristia~~ ^{tristia} ~~suavia~~ ^{suavia} Apollo, verbo
 Omnia hic tam jucunda sunt, ut Momus
 ipsius censuram fugiant; At nos cuncta
 spernere mallemy modo fons castalis satia-
 remur; Satia igitur quosumque Pater A-
 pollo, ~~fons~~ ~~tutia~~ unda pegasæ non
 deficient, sed semper recenti restaurant^{ur}
 sic se carmine lato ~~sempre~~ celebrabimus.
 Attingimus jam culmina Pimplea celsa,
 Jueamus, corde dolores, & replent has
 gaudia mentes, Hic residet nam casta
 sororum turba novena; Præter trina, Et
 Venus alma ~~tota~~ ^{tota} canendo carmina
 saltans; Hic rosa suavem spargit odorem,
 Quavis Apollo carmine dulci ipse solatur
 tristia corda. Omnia verbo tam ~~bona~~ ^{bona} hic
 Momus ut ipse nil habeat quod capere possit
 At nihili nos pendimus omnes de-
 licias has, Castalis si fons sereno
 ceditur uti; Da pater ergo Dulci
 Apollo, quosumque undas pegasæ, non
 deficient haec, sed nova semper restaurant
 has flumina, sic se carmine lato
 celebrantes supplicemus.

Már hajónk ohajtott né parjára ere
 Fel jutsa kiej pimpla szíjére
 Opoljon hát tölünh a komorag fere
 Öm legyen régi jandágunk béré.
 A' vig kedvü mifal ez halmon mulatb,
 Venns is a' gratiák eren tangolgnak
 Nagos gözöfkei a' rósa illatnak
 Bövek itt a' mellyek a' vese'lig hatb.
 Itt van lahozaf Apolló kennek,
 Ki pívét vízfággal be tölti mindenek,
 Egy pörvöl mindenek itt oly sejtén mecsel
 Hogy monyig gántot nem találva becsel.
 De alarki birna' e' felid bekelet,
 Akarki az ebben le vakott kinszelet,
 Hah a' Pegazusból nyekhemnek virelet,
 Örmest meg vörönek ezis mindenelet.
 Kérünk hát Apolló tarts jól e' vizekkel
 Híbb ha fogy forrásod ujul frisséssel,
 Így seged majd miis ríftelül veséssel,
 Még pedig ereknél ezen bes febbéssel.

Régen ohajtott parjára el ere hajóflank
 Fel jutsa kiej feregünh a' fényle pimpla setöre
 Fere komor rangok i'vöm is keid váltta fel azt
 A' vidam Musa e' sejt halmon mulatoznak
 Gratia tá'vsaival a' ~~szíjára~~ Venny is itten
 Tángra egyenget sejt lábát; a' rósa fagával
 Itt sele tölte az egész liget is egyet illatozgat
 Itt lakik ^{akik pörvöl} vízfággal adni Apolló.
 Mindenek egy pörvöl pörvöl is ott vándorol
 Itt hogy

Még magais Moson val aligba kibara találna
 Ugy de felid bekelet nem bányul híjon alarki
 Minden ^{erén} ~~egy~~ ^{helyen} ~~ennek~~ le vakott kinszelet
 Hah minekünk itakul jó bö merskellet adand
 A' pegazus gyorsan zuhogó forrása vize'ből,
 Híjis az on kérének, főt völy megezetel Apolló
 Ugyis ezen fuda forrásnak foha ninyapadása
 Mert a' hegy törtül ujul bugyogó folyamaga
 Ezt ha nekünk megadod forrásod újul frisséssel
 Hogy valamig elünk febbnél sebb veséles itten
 Vidám pörvölből vig ríftelére névönek.

Astringimus tandem jucunda culmina Pimpla,
 Pellamus dios, ignis de corde dolores,
 Et repleat rohas hilari letitia mense,
 Hic resident musa frax, hic gaudet & ipsa
 Alma Venus nodulare pedes, & gratia trina,
 Hic rosa mellifluum late diffundit odorem,
 Ang alior flores efluvia fraxia spargunt;
 Tristia corda pater dulcis solatur Apollo,
 Denique tam recto currunt hic omnia cursu,
 Ut vel mordax hic quod Nomus capere possit,
 Nil habeat; pectus sed nostrum sperare gestit,
 Divitias & opes Pimpla, modo Flumine sacro
 Fontis pegasei satiari possit abunde;
 Da pater ergo novis hoc large flumina Musis;
 Ut loco semper se carmine celebremus.

5° Feb.

Naa id folio abhinc utro 5°
 A' majom kölykeit annyira sebet
 Hogy épen még öti mihoz ölelget;
 Így a' ki rajhóját kényen apolgaza,
 Szajával szivogo fíjót nyalogaza
 Nem enged semmit; lenni pielmere,
 Hanem innye seint neveli ~~keze~~ ^{nyelve},
 Azt méltán mondhatod fia rontójának,
 Sőt leg kezeleőbb gyilkos kőhészének;

Mert art a' nyájaffág annyira elongja
 Hogy épen fel fordul stoppaga stonja.
 Es mig semleli e' válog; vilagot,
 Nem tőrke el semmi kije stonagfagot
 A' bolond madasla épen ero miveli,
 A' mihoz a' körmös kalukhot neveli;
 Ki végre rá' tája hieslenül szaját
 Hogy be nyelje híven nevelő szajáját;
 A' ki így szó, fagyos kigyót hód öleiben,
 A' melly ha ki olvad mérget kóp premében;
 Vagy tart kényerével egy olly veszett eket,
 Melly végre rá' rajta halált hoz' sebet;
 Szjjenek a' nyájaz dúlék hát szelre,
 S kihenek a' nevelő van bíva lehelre;
 Ne songak a' rájok bíró magratolat
 Haxem. ember modra nevelőh arolat

Naa:

Elatis nimium noli confidere rebus.
 Vertice qui alto tumet & cui palla supinam
 Domissa ex humeris purpura lambit humum;
 Quis velut Pavo suffusa volumina cauda
 Deficiens alae colla superba levat,

Quis

Quid quid agit sumfactus agit, turgentia vasto
 Torques ventos. Quastare verba Sono,
 Deficiens alios atq. omni in omnibus esse
 Optat cuncta suo subdere prope iugo.
 Non propter longum tempus sperare furori,
 Nulla sed ut turgens occider ante diem.
 Testis Alexander, quem vel fortuna vereri
 Victorem poterat, sed cito valde ruit;
 Quis fere totum sub lege miserat orbem,
 Ejus jam cineres parvula testa tenet,
 Sic Xerxes vastis ^{olim} Salamina complexus
 Classibus Oceani littora; quantum erat?
 Turbida decedere bibenti flumina Nasti,
 Et vix ceperunt aequora vasta ratem.
 At cito de tanto numero vix salva remansit
 Una raris prope quos fides apta fuge.

Maia.

Nil humiles metuant. —

Iovis exulsa Maros bellator in arces,
 Et Bellona suis ignibus alta perit;
 Montibus incumbunt Libani cacamina frangunt
 Ardua, colicula fulmina dira Jovis.
 Concutiunt abas rabie horridiore procella
 Quercus, ac humilis parva rubra foli,

Nil humiles metuant, tanta est demissa ^{valley}
 Et securus in hac quippe laeva queat.
 Non humiles ^{impingica} ~~hostes~~ ^{manus} non ~~bellum~~ ^{machina} ~~bellum~~ ^{serres}
 Impetus hos hostis nam penetrare nequit;
 Non cadunt allos, hinc non caduntur & ipsi.
 Non hic intendant hostica tela minas
 Dumq. petis ^{miser} ~~talit~~ celsi crudele tonant;
 In nihilum sumi, fulmen, ad instar abit.
 Hos rutilans fervore suo sol mitius urit,
 Et boreas in eos proelia nulla gerit.
 Ergo prius mense, humilis demissio ^{timet} ~~mentis~~
 Sic vis hostilis nulla nocebit iis.

ga. Feb.

Post mortem nulla, dicit habebit opes.
 A mi tereuseu a' fola keretere,
 A' mibol tess, arra valozil vegere,
 A' mi semmife vots semmivi enyebih,
 Mihor maji mindeneh vegere elvibih,
 Valamint semmifem hortat e' vilagra,
 Ugy semmid nem meppen kalkatlasfagra,
 It marad jibagad, penzed, i' disosfeged
 Ereh nem kisernek semetode uged.

Mest

Mer a' gyémántokon s' asztalusi kincsen
 A' kima deliknak semmi jussol nincsen,
 Mer a' mis a' jobbágy föld reménytelen
 Atind az elcsúszó leletnek hasznunkra,
 Es a' mis el vinni meg enged az hatal',
 Az egy lapdából s' egy kőből a' skábol áll;
 Boldogság hat kintfőre igazra faradni,
 Mellyet könnyen el tud egy óra ragadni.
 3. Mivel csak a' virtus maradandó kintfőnk,
 Ezt kövessük, s' mást csak a' vágy inasunk
 A' ki igazán bölcs értebe kevéssel,
 S' töltse rövid életét megelégedéssel.

15te Feb.

Maa Amen ~~benignum~~ ^{benignum} ~~celestemus~~ ^{celestemus}
 Qui ~~laudibus~~ ^{laudibus} ~~adhibemus~~ ^{adhibemus}
 Qui ~~omnibus~~ ^{omnibus} in convivium
 Nos filios vocat suum.
 Ave. Deus, quanto nos ex dignatus amor,
 Obvata sunt nobis Corda favore tuo
 Quod fuerat fragile, domine, tibi velle creare
 Cum solus felix atq' beatus eras
 Vastus sed nullo tua vox mandaret ut sis
 Qui documenta tui monstres amoris.
 Cumq' miser lapsus merito solitandus amore
 Colorum, & Satanae victima dingo foret,

Nec tunc liquis ~~esse~~ ^{esse} tunc tua gratia lapsus
 Nam Paucos in ~~est~~ ^{est} pitiandis eras.
 Hic nos ne mortem subeamus, morte redemit
 Sustulit & nostrum perpetuando malum.
 O pelagus vastum bonitatis, & o mare magnum
 Mergimur immenso Christo favore tuo!
 Da precor hunc nobis tibi posse referre favorem
 Corq' tuo nostrum flagret a more pio
 Et te consigni cedamus Christo redempti
 Regnantes superi signula iuxta Patris.

Jo. 1. mely sokra méltóztat bennünket,
 El nyomja seelmei nagy volta sívűket,
 Mi indita segéd emberek kelméi?

Mivel seelmedet kívánod kőzleni,
 Holott mind örökre volt vala te néked,
 A' leg főbb boldogság s'ent kiralyi félted,
 Megi egy parada világ és ember len,
 A' femmiből. noha boldogabb nem len;
 S' hogy el ejtj el hagyván tegedet,
 S' hogy tőrő lélis neki meg engedet.
 Lelöl a' krisztus meg ere seelmedet,
 Attya, a' ki vala ésszül szenvedendó.

Ed

Ez hogy az érdemless kinsokra ne jussanak,
 Halálával semmi vizbe régi jussanak!
 El szenvedés és a' törvénynek
 Ugy van ki tovább a' fűtő örvénynek,
 Örök díjzárókat simunkra így nyere,
 O' Krisztus, belmede mélyjébe, sengerre!
 Adjad, Uram Jézus, fűtő és fűtő!
 Lángoljon fűtőbe se. fűtőbe fűtő
 Hogy legyenek se hozzá mélyi megváltó
 3. Sok szolgálatára minden ajánlósak.

Od. 19^a febr.

Maa, Elati, minimum noli confidere debui.
 Hi fűtő és fűtő, s bibor öbölzet
 Premjével a' földet levélben fűtő.
 I' Mins a' fűtővel tartsák a' fűtő
 Levél parancsát olly piperia káig lába.
 Valamint fűtő levélben minél.
 E' dűve fűtő Nagya vágó fűtővel.
 Ma' fűtő, fűtő maga kivan minden fűtő.
 a' Vlag nyálára vágó mohat fűtő;
 Az illen kevélység oszmany nyomorúsága
 Megmutat nem fűtő, mint víz tuborúsága.
 Nagy csandos említem, ha fűtő fűtő fűtő,
 Ki majd kámba fogta a' fűtő világot.

A' kintől tam még a' fűtő fűtő
 Ne hogy mint rábaival dolgozasson vele
 De kevély fűtő kámba hamar fel fűtő.
 Fűtő el fűtő, -hamar fűtő fűtő.
 Hat kereke, mely nagy vő mély Salamina
 Partjára fűtő vő fűtő kina?
 A' senger el fűtő fűtő fűtő
 Egy fűtő fűtő fűtő katonái,
 Mins aduk fűtő minden vő fűtő
 Fűtő fűtő fűtő a' fűtő fűtő neje
 Mins úgy el vő fűtő fűtő kámba,
 Hogy alig fűtő el egy fűtő kámba.

Divitia secum plurima damno ferunt.

A' fűtő arany fűtő fűtő
 s fűtő fűtő fűtő fűtő fűtő;
 Ezt az arany fűtő fűtő fűtő
 Az fűtő fűtő fűtő fűtő fűtő
 Est fűtő fűtő fűtő fűtő fűtő,
 Alkot fűtő fűtő fűtő fűtő fűtő;
 Hi fűtő fűtő a' fűtő fűtő fűtő;
 El adja virágat fűtő fűtő fűtő;
 Nem gondol az illen fűtő világot
 Nem az fűtő fűtő fűtő fűtő fűtő,
 Nem len vő fűtő fűtő fűtő fűtő;
 Ha fűtő fűtő fűtő fűtő fűtő;

De bátor a' várs gemas fűs fűzölgye,
 Le romlik ha arany ágyú ostromolja
 A' kalmars sántalan gyötrelen epeste,
 Mihor visólláit a' félnek erepsti;
 Még fűz oly bij melynek neheze megtaggon
 Szal kinygva tájába aranyat vadhaggon
 Kágy pörpörjűkoro jattyú öleg Anya
 Lett már a' pörpörűkoro kinygva Anya
 A' kezény, máshaját hanyjbe zörögte
 Epihor art a' gáda pererő el fogta?
 Nem ememel tolvák sehat bejűllés
 Hi az erpre gemas leg alól ukerest.

Pro th De Die 1^a Apr.

Auricomus Titan oratio splendore redemptis
 Mensum illum quo Ver cuncta aperit et sol
 Quod eos, quosdamque suo sub carcere dicit
 Et regis huius, solvat, nomen Aprilis habet.
 Prima mensis, eos apertis, fallere fuerunt,
 Quorum mens simplex credula corda tenet.
 Qui cupidas fidesque novi est, gestit, videro
 Mentis inexplorata posse ^{pascere} ~~facere~~ sitim
 Luditur, atq. veri paces tui bria bulgo
 Dum veri specie fallitur hacce die.
 Sed non est virum ignare simplicitatis
 Quo magis ut fallas, verba dolosa dare;

Fraude perem Fraem, qd illum redire solum
 Vult, bona stultitia dat documenta sua
 Ergo cave sapient alios de ludere, sed nec
 Delusum vulgi te fore, cede jocum.

4^a Aprilis.

Omnia vere vident, nec vos torpescite Musa
 Blandus odorifero zephyrus spiramine mulcet
 Frigor, hybernas marmoreasq. vices,
 Carcere brumali resolutus campus anibes
 Fronse fugat rugas, fert juvenile decus;
 Fert juvenile decus, viridem dum sumit amictum
 At dum frondenti veste relaxantur agri.
 Flexilis exalta surgescit in arbore ramus,
 Vititur & rupto cortice ferre coma,
 Vitis pampineas protrudit palmite gemmas,
 Paleaque rescisso vertice Judat aquas
 Arshere sublimi gyatur alauda canendo,
 Lique hilares cantus solvit omnis avis.
 Agna senella salit; Lycia limosa, palude
 Exultans leti, turba coaxat agnis;
 Omnia vere novo, verbo, pecudeq. hominesque
 Proben letitia pignora certa sua.
 Eja igitur, fides nec vos torpescite Musa
 Sed leti solitas rursus inite vias.

A nyáj, zephyrus a' telet el nzi
 Lagy lengederise hiedegit Hefüzi.
 A méző a' félnek ki jó tölök ~~szőlő~~ fűzölgye
 Elljűl vérszpongi rángos poszajábúl.

Ujvidik, 's Zöldellő' ruhát von magára
 Jü 's virág ül a' föld tagy meleg hátán.
 A' magos elajárlak gyümölysermő ága
 A' homván azt ki jeli levele, 's virága
 A' Zöldellő gyöngyét vesztéjéből solja,
 Melyet ha le mettél, könyverbe gyűjölje
 A' passiva repdey reggeli csekkel
 Örvendőre minden párnya, segekkel
 Szék a' violát a' vidam leánykák
 Ugrálnak a' passzom a' gyenge báránykák.
 Söt a' ligiai paraszok iszapos -
 Népej a' földön vigan vasszós 's tapos.
 Egy szíval emberel ej, barmok vigádnak
 's kevelről bizonyos Zalogohat adnak.
 Nőfőz a' hat virg musák, 's fű csepeztet
 Hanem munkahelye virg level kőpöztet.

18.

Omnibus ex equo nemo placere potest.
 Quisq. Vir tati condigna corona daretur,
 Et merces justis congrua, poena malis,
 Hic mundus multo cunctis acceptior esset,
 Nonq. habitura fores tanta querela totum
 As mala mens multos hominum per devia rapta,
 Præmia quæ verum noscere jura vetat,
 Hyleviq. ambitio illis luxuriosa libido
 Obstet, ne verum cernere vite queant,

Maxima pars hunc xacie livorij amaro
 Carpitur, & Cassum lumine pectus her.
 Hinc via in Numen caedis eximie veneranda
 Omnibus aquali posse placere modo.
 Nam Infruit insignem Sutor expidat, Apeller
 Acta Ilum Momus rodere qstis iners
 Ridenda est igitur dum plebs mala ^{monet} ~~carpit~~ iniqua
 Sufficiat solis & placuisse bonis.

Ha a' vörty, melcs' kornázást vörre
 A' jónak jusalma, rosznak baja lenne
 's Világ mindennek pártos kedvesb volna
 Annaj békésen Laj paraszt nem szólta.
 De a' bolond isnek meg selesült lora
 Solakos el kapott 's ragador tetova
 A' dolgot 'bessit helyesen esmérni hor
 Nem hagyja, 's ávohat igaz fontal mérni
 Ez a' kevelységet az a' bujaságot
 Pitta be, 's a' miatt nem láthat világot,
 De töblek a' dühös irigyséig rabjai
 Kik az igazpágnak vak. Elimágai.
 Innen magának is ar ^{legjobb} ~~legjobb~~ ifjennel
 Alig lehet benni kedvebe minnek
 Apellest a' szudhos börségs mos solja
 Minervát a' lusta rest momus quanyolja
 Nőfőzünk hát mikor mardoj a' vak kőz rep
 Ha a' jónak sepsüt az eleg jó ej seps.

28^a Apr.

Quas cum in parvis oculos versamus, ubi
 Fervet opus, sudat lassata labore juventus.
 Excrescent ~~hanc~~ animos & frangunt corpora curis.
 Quam Bachus & sermo Marce Minerva, Ceres,
 Bacchus Vinicolam lacerat cruciatq; cohortem
 Cui jam membra malo fracta ligone torquent.
 Et ferus arvis referat Mars officia belli
 Et peras fido sanguine pingis aquas;
 Diva posens jugum duro divexas aratro
 Agricolam, quando is vomere fulcat humum,
 Sed neq; qui studiis operam dant, pace fruuntur,
 Namq; negat requiem docta Minerva pueri.
 Tempus enim properat specimen quo quis profectus
 Cogitur in studiis, & documenta dant.
 Ergo viget studii ardor, lociq; virantis
 Campi, discens, angulus omnis habet.
 Eja etiam studiosa cohors insiste labori
 Ut se operis merces digna manere queat.

29^a Apr.

Mae Lys semel est imbuta recens, servabit odorem
 Testa diu
 Si capias nova testis merum, capias vel sectum
 Hanc alidus vini semper habebit odor
 Sic quodvis animal quacumq; excellens arte
 Unguibus in senex, noxlet agerque senex;
 Qui casulus primis venarum aperuit in annis
 Et senior lepore capiat, agitque fera,
 Quisquis dum puer est, mox insigit & ardet
 His omnem vitam convenienter aget,
 Hannibal inbelles jam in castris luserat annos
 Sic tantus error reddidit Urbi erat
 Ut cuncti, quando miles clamabat ad aedes:
 Hannibal ad portas! dirigere metum.
 Jam puer intercepit comitatus Pirus Achillem
 Et sic magnanimo parcupit esse patri.
~~Atq;~~ ingenuis ergo informare Magistri
 Qui vestra in studiis condicuntur ope.

A' melly uj' Eöenybe lo vagy es es vala,
 Doshan s Dohos fragi leß solá oldala;
 Igy, aharmely állat gyenge idejében
 s' ming' dokih, olyan leßben veréjében;
 Ha vadajoni tanula a' kölyök koporska
 Akhoni vadat is mikor leß val' ostra,
 Igy ki mi erköltsöt az Anya sejebe
 De ~~pörög~~ ^{meg} targa egy' élésébe.
 Ha paliso gombos tip, a' bizonyt perex;
 Pál marhát lop es az utjait el veti.
 Az Hamilkák fia pendeles korában
 Már jávott az Anya táborá porában
 s' Igy lett regye olyan vize Hanniballa,
 Igy ha a' Római stráfa kiaballa:
 Hannibál a' kapun! el olvad' felsébe
 A' s'iv minden Róma lakosa mellébe;
 A' gyermeknek gyenge pívét hát be töltse
 Virtussal a' kire van bizony erköltsé.

Mañ Vij & nequitia qd qd oppugnant, runt.

Fortibus intentans non raro vilia capsum.
 Magnas debilibus saepe petita ruunt.
 Iuxta cavat lapidem, ferrum rubigo perdit,
^{saep}
~~Cetero~~ oss abjectum laesas ora lupi;
 Pontifici summo, truculenti Martij alumno
 Jam tulerat subitam parvula musca necem
 Quod igitur cessis laberemur casibus, haec quo
 Tutola blandit, visq, maligna petunt.
 Bis seipsum Nioben Natum flore superbam
 His infructa, orbam fecerat una est.
 Hesperidum Alcides spoliis vit fraudis homi
 Etque orco triplicem fers ad astra Canem.
 Mania nunc etiam feras Trojana, manest
 Atq, idem Troiani, quod fuit ante decus.
 Sed Danaum infidii, perjurique arte Sinonij
 Dudum ruderibus contumelata jacent.
 Ergo precemur opem summos hac parte Deorum
 Ut vitam nostram libet hifce malis.

Oia multa nocent, ergo rursus fundamus.
 Concava quem semper vagina recondidit ensi,
 Rubigo anue idem scabra preedit eum,
 Neglecta agricola, rigido parere ligoni
 Affiduo situ pigra recusat humus.
 Si corpus nunquam spatio moveatur ab uno,
 Istius in nihilum sponse redire sua.
 Ne vitium capiant longe stagnando marine
 Moribus alienis exagitantur aquae;
 Ut torpescere moderare feror valeat bene gregem,
 Quoque die studium debes obire suum.
 Limitibus studij si mens studiosa vacando
 Egredia est, studij vis erit apta sui.
 Ad studia ergo bona redeant post oia Muses,
 Incumbersque tibi quisque resumat opus.

Des quod quis peccat, per idem puniatur ille.
 Non est mens homini ita peccare ingenua
 Quam Nemesis, panam reddere quando solet.
 Qualis, quis, vitam vitiorum labe notavit,
 Conveniunt illi poena manebis eum.
 Sciron ut hospitibus vitam finem eripiat illis,
 Insurgens, extruunt proxima lecta mari,
 Indignus hospitii sic si quis venit ad ade,
 Illius, extinctum, mersit iniquus aquis.
 Mors sed Agidei Scirona peremit eodem
 Sic quae alius dederat perperenda, tulit.
 Erigone alios vino sepelire volebat,
 At ipsum in partes ebria turba rapit.
 Sic caput in proprium fertur aperire Petili
 Laurus, quo miseros utere usus necem.
 Esto igitur pendens, alios nec ledere disce
 Ne fratri facto tu capiaris hamo.

Diversis diversa placens.

Haud facile invenis facies similes sibi binas,
 Nam raro similis forma duobus inest.
 Natura diversa videt miracula tanta,
 Gramina quot campi, arboribusq; comae,
 Dissimulas eadem mentes, haec occupat omnes.
 Mens eadem raro rae duobus inest.
 Urbanos jactat felices, cultor agrorum
 Agricola, rigidi namq; ad arma fori.
 Naupatium metuentem ^{valde} ~~latus~~ effe beatum.
 Mercator, Martis signa cruenta sequi
 Sed senior, duro jam fractus membra labore.
 Miles, cum placide cui licet esse domi.
 Quin saepe et precibus adeo diversa rogamus,
 Ut possint Superis illa movere locum;
 Conjugium petit hic, aliter moriatur ut uxos
 Haec nasci Prolem velle, at illa mori.
 Verbo, quot caput, tot millia sunt studiiorum.
 Nunquam te multis una placere soles.

— Non confus nec clarum nomen avod;
 Sed probitas magnas ingeniumq; facit.
 Quem scabies, ^{necans} ~~subest~~ ~~fluens~~ maieq; peredit,
 Vix regat ut senis corporis ossa curi;
 Quid juras hunc anrum? quid regia fercula, quae
 Si vel inaurata corpora veste regant.
 Sic cui plerumq; sub pectore iusticia menset,
 Sit Princeps, sit Rex; sentis is orbis erit.
 Est aliquid regale decus, titulosq; senere
 Est ~~et~~ Pastorem est pulchrius, atq; gelum.
 At ita, si decorent Regalia Nomina, Virtus,
 Et mentis Probitas, ingeniumque solens.
 Dum sapientis, erat seneca bona verba secutus,
 Atq; amos fuerat, deliciaeque Nero,
 At simulac monitis ejus parere negabas,
^{Predius} ~~Nullum~~ hoc nullum terra gerebat onus.
 Ergo, cui res est ~~et~~ magnos stemmate sanguis,
 Excolat ingenium, sit prius atq; probus.

Pers. 8. Acceptatione Promissionum

Docta corona visum! fulgentia sidera Pind.
 Lux Parnassiaci praesidiumq; jugi.
 Quid tenera studio potius valere Camena
 Hoc specimen Domini, condocet, hunc datum.
 Quid nunc iudicij humiles submittere vestri,
 (Nempe hoc solum stantq; cadantq;) volumus.
 Sapiens exesti sumusq; documenta favoris
 In vobis Patrius namque perennat amor.
 Nunc etiam Pax ^{humiles} oramus amoris
 Ut nobis huius cernere deus opem.

Præfatio Aevorum

- 10 Heliconiade, multum gaudere sorore,
 Et latum vestro carmen ab ore fluat.
 Candida convexi quandoq; Palatia Celi
 Disceaque faces nube sequuntur atra,
 3 Ast animo Patrum nec densat opiona nube,
 Quin radios soliti spargat amoris, obest.
 4 Nox erat & vastis hac circumfusa tenebris
 Turba fuit, nostrum Nox premensque caput.
 6 At postquam teneri nos sol lustraret amoris
 Incepit radij vivificare suis;
 5 Tristis erat, speransq; Patre, metuensq; severos,
 Conscia namq; sua debilitari erat.
 7. Anxietas tristiq; timor, de corde fugatur,
 Nostra jam Pygmi litus habente suum.
 8. Hac faciunt pietas & amor candore, Patronus,
 in vobis non cluere
 And nunquam Numeri sunt caritura suis.
 Dona quibus meritis cum convenientia vobis
 Eadem Nostra cedere non sit opus;
 Retribuant superi digna mercede favorem
 Atq; priam, Nobis quam modo petiti opem.

6a Junij

Nam Oia corpus alunt animusq; pascit illi;
 Immodicus contra carpit utrumq; labor.
 Rustica qua nym vacuo cessavit aratro,
 Et castido cultu sepe senescit humus.
 Fortius ut possis belli tollere labores,
 Oia post equitem multa repunt equus.
 Et qui cum malo delassavere labore
 Seba sibi, dulci membra quiescunt levare.
 Nam labor assiduus frangit cum corpore mentem.
 Erigit at contra dulci utrumque quies.
 Quid prodest semper negas tenuisse Catonis
 Inardum blande desipuisse iuvat.
 Accipiant igitur merita pro munere laude,
 Oia qui Nostra prima dedere schola
 Sint etiam grates Nostris primoribus ample
 Qui hoc Nobis iussu, iure dedere prius.
 Nunc jam, nunc, facile, recolato fundite Musae
 Carmina, qua Cuperis sine placitum Divi.

Tempus in agrorum cultu con-
 sumere dulce ¶

Rex misere rabido curarum fluctuat aestu,
 Dum tibi subiectos vix beare pudes;
 Lestat onus Regum capiti, ratioq; severa,
 Olim quam coram Iudice nempe dabunt.
 Militia est multiq; circumscripta periculi,
 Hostis Haec hominum, mortis aperta via;
 Quid studij operamq; diem impendere prodest,
 Quorum jam multos debilitavit onus?
 Omne genus vite ^{periculosa} mole ~~est~~ ^{est} malorum
 Male, ut ~~est~~ Nobis ^{illarum} praemia digna reges,
 Et tantum felix Patriorum cultor agrorum,
 Namq; ages illius dulce rependis opus.
 Dona quibus dives Natura investit orbem,
 Huc large solito tempore fundit ^{humus} ~~opem~~.
 Delicij vite fructus, campique virentis
 Huc effundis opes quolibet herba suas.

- Non Census &c.

A' kit a' ruh, ^{meg öltöztetvén} ~~göngyöcske~~ ^{szép ruhát} ~~fehér~~, és öltö-
 verseg ~~az~~ meg eméskent, hogy alig fe-
 derre gyenge böri testnek ~~szőnyeg~~ ^{szőnyeg};
 Mit és ennek az arany? Mit a' kirá-
 lyi család? és mit? ha aranyozott
 ruhával ~~fedeztetvén~~ ^{szőnyeg} ~~szőnyeg~~ tagjait.
 Így a' kinek fűnyé mellett alatt parafát
 hív van, legyen fejedelm, legyen király,
 a' Világ keményebb lesz az. Lehen vala-
 mit királyi méltósággal és kitünteté-
 ssel bírt; pártosnak lenni sebb,
 mint nyájnak; De úgy, ha a' kefével
 a' királyi kereszt a' Virtus, szivnek
 jamborsága, és leány elne. Mit a'
 bölcs cserkának jó tanácsait ~~bona verba~~
 követte, a' Világ szerelmé, és gyönyör-
 vésége volt Néző. De milyet az ő
 intésnek engedni nem akart, Nál-
 nál ottmennyebb terhet a' föld nem tartott.
 Tehát a' kinek jószaga van, és nagy
 nemből eredek, Elméjét ~~szinosgassa~~ ^{szinosgassa},
 legyen jambor és kegyes.

2
3^a Junii.

In Rosam.

O Rosa Plantarum terra dulcissima Planta
Te mea nunc rauce gustare Musa canas.
Tu ransum et Constanti hominum Deum voluptas
Nil te plantarum dulcius obis habet.
Ovaris odorata et digitis tractata tenella,
Tu semper visus pasce color meos.
Te roseis praefert digitis aurora micantem,
Te fulget roseis et Venus ipsa alma genis.
Et Nympha roseo formosa pectore gaudent
O rosa! amor juvenum, deliciae senum.
Cum de caeruleis maris alma Venus facit undae
Producta, et summi fonte Minerva Jovis
Prodigium telus hoc admirata recens.
Tunc te divinae flore beavit agros;
Quando corona Deum et dulci nectare tinxit.
Sic rosa delictis reddita Veris eras.
O ubi si fraves deus Jovare favilla,
Et semper coram natibus esse meis!

1
O Musam! Videtis totus est et felix
I. Ama kies rósa plantát éneleget,
O Rósa! mindennek szép gyönyörűsége
Et vidam merőben leg több ikeffége!
Keres balfam szagú szű illatvájod,
Inha mint a' harmas gyenge tapintásod,
Színes gyönyörűsége, I. semeneit islelti,
Ha fűrés fűgáris kaptára eszt.
A színel ujjai rósa't mutogatnak,
Vénus orváján a' Rósa't mulatnak,
Rósa leg több része a Minfa't mellyenek,
Ebben gyönyörűsége szűrel. Ujjal, Vénus.
Kogy szűrel szűrel honlólától eszt.
I. Vénus a' kék szűrel, eszt a' föld meg sejt
E' szűrel szűrel, kővelni kőszűrel,
I. Értődésében egy szűrel szűrel,
Mellyet az szűrel szűrel szűrel szűrel,
Leg a' fűrés szűrel egy egy rósa't toltak,
O Rósa! bár frágos szűrel szűrel szűrel
Mindég, így szűrel szűrel szűrel.

Lui lapsus semel est omnia rursus rines

Lui semel, equoribus est mersus, naufragus undis,
Horrebit dubii turbida regna maris.

Abstrinet ille cibis piscis quam loferat hamus
Cunctis unca cibis, terra subesse putans,
Agnat canem fugientis pugis a custode misella,
quem falso Tabidum credidit esse lupum.

Vel medicam memunt ac mollem, stygiis longis
Vulnere quorum sunt membra peresa, manus.

Horret vel minimo pluma frigore tepido
Ungribus accipitris lapsa columba semel.

Lui semel est locus serpente latente sub herba,
Quidlibet ille rines, si sepat ante pedes.

Sic qui fortuna vicibus depressus iniquo,
Hunc vel vana malo territat umbra metu.

Ut vel Sanctorum vites delubra Deorum,
Si semel illosum fallere sensis opem.

Spes Confisa Deo nō corpusa recedit.

Frustra quis Dubiis puppes concredidit undis,
Frustra etiam ventis vela ferenda dedit,

Nec mater turpem poterit sperare repulsa

Vir licet Herculeo conserat arma, manu;

Nec Deus auxilium ~~fingit~~ praebeat agenti;

Nam prestare nihil possumus absq. Deo.

Siquis at ante aditum munus cum plectore palmarum

Extulit, ille Deum sensis adesse sibi

Ille est perfugium, rupe, fortissima turris,

Nullo adhuc epis fallere sensis opem.

Nec nos, spes in se coniecta Iehova. perfellit,

Quam dedecus quando hoc ageremur opus

Deo cursu fausto, felici fine beati

Atque dabit aura prosperiore finem

Ergo cum metam das posse videre laboris

O Sanctum! tibi sit gloria Nomen Amen.

Examen Butsúrtató.

Midőn az arany Nap már fényes elget,
 's Jündöklő Pompával lefelé lejeget,
 Ugy látszik hogy sokkal fényesebb ragyogással
 Szavánál hangosabb sugári egy mással,
 's Hangosabbát mennél inkább fiesse,
 Magát annál frebb frebb frebbe fremlebbe,
 Így, mikor az Hattyú végéhez közeleget,
 Ötvenfi hangon akkor érkeleget,
 Süvölti leg sebik keserves nőváját,
 Így sepi szomorú halott pompáját.
 Cót meg ama lomha, 's ássalma, fésűsüj
 A' heringök ámbár nem érkelehetneij
 Leg frebb formát akkor öltörnek magokra,
 Mikor szinte észbe a' vég határoloa,
 Akkor véreznék ki vörös színről szíjokból,
 's Pillagos pillangók váltornak azokból.
 El érüle, vagy nem? tífse, Anyák Rendi!
 Kiknek tífselejei selegünk örvendi,

Elcsüle

El. észlel, mondom, azt a' mit kezelek,
 Nem tudom, de jó-ra mutatnak a' jelek,
 Az az iskolai esztendőnk határán,
 Fényese mint a' nap hangzó sugara?
 Öltötte oly pompát feregűnk magára?
 Hogy ki rakholhatt benne a' mustrára
 Dolgozólásának arcai jeleit?
 Mellyekbe meg nyertem az Ágyal kedveit.
 Azt galhatatlanul meg nem mutathatják,
 De a' jó jelekből mégis tájékozhatjuk;
 Mert míg vontatódik bennünk ez mára,
 Kéményfűszerekkel hív selem jara,
 A' ki meg felele köze keféjének,
 Az a' felismerés jeli menének,
 Gyávas birtatástól, a' borsót sejtve,
 Menségre, a' hibát, ha volt, kifinjítve,
 Ugy hogy bár melly fehély volt is Examénünk,
 Ezekből, úgy kaphat, mint panasz ellenünk.
 De nykiunk jobban mint, Ágyal! ellenünk,
 Annára fel emelt érzett selemesek.
 Hat, szivem, áldást bár napra vehetne,
 Y Dorát, áldomásul rájuk köpöthetne,

Vagy, vonagló Músam, vésedő szaja
 Lenne az Ágyal hangos triserája,
 Melly, tántora, indít a' néma kövekhez,
 Hogy erre fel véren nagy érdemesekhez,
 Azon egy. Zengene annak díszeréje,
 Mint a' már kádokló határú éneklet,
 Pot szamnak éneki az égig határolat,
 Hogy a' villagokban ha kik meg találhat,
 Azok is e' jelle fel írt bűnénél,
 Y Tücsök, Ágyal! mint mi, tífusoknál.
 De ezt nem ígértem, mert nem is várhatom,
 Mivel sehem fulla által, le nyomatom.
 Egyben Csikhiának egy szegény lakosa,
 His a' nyomorúság annyira taposva,
 Hogy nem volt egyebet egy viret roskánál,
 Y Valami rongyosított kapta ruhájánál,
 Hegyes fejedelmet akarván tífusai.
 Nem tudott előtte egyebet mivelni,
 Egy roskás viret mér, y elide önti,
 Y "Léve" királyt ekképen köpönti,
 Yldarolván ezzel ére búrós pívét.
 Y Beszélve a' király és együgyű kivet.

Enis, Ió Anyám! minthogy előttek
 É' Sírhanál többet nem igen sehetek,
 Legény létemre, nem birtathatok arról,
 Hogy meg jutalomarlat ajándék halmozat,
 El hiszem, hogy öltöj jó 's tegye Anyák lelkét,
 Ez indulásomat hogy meg elége bék,
 Ha kívülről éresek égő öltözésül
 Elly gyenge, de szíve, 's búrja álom jár
 Eljete, míg szerbik ama' jó Istvánok,
 Ki vég natarolat maga szab mindennel,
 Az Ur, az érdemnek jutalom osztója
 Legyen hűségneknek meg jutalmazója,
 Míg jár amar Egnek két ~~fény~~ ^{fény} lámpaga
 Kivereknek fényét minden napon látja,
 's Látván, iriggyelje a' fényes Világot,
 's mellyel kinek eleibe vágott.
 Tei o' Istvánok kispán veseménye!
 Magyar Ekléfiát, egyik remefénye,
 Kinek sok Hespemót fel tartott már fejed,
 Romladoraisból emelget már fejed,

Mújon el már tölled az üöm pohara,
 's Derüljön fel végre boldogságod nyara,
 Tapodja meg az Ur, minden ellenfeled,
 's melly meg akarna nyomeríteni féged,
 's Míg a' Magyar Név tart, addig virágnyal,
 's Ujjabb újak kedves ifjemeiket korral.
 Fia, Kiv Janitok 's Oskolánk Nagyzai!
 Legyenek öröklé az ég áldottai.
 's Míg tart ifjallagokat az Egnek abroncsa,
 Kics Neveket az homaly ne vonzza,
 Hanem tündököllyön tot végig díszítse.
 's Együtt legyen ennek az Világgal vége.
 Honi De!

2

1

2

2

1

1

2

Lapsus Protoplastae; Oratio Vir-
orum in Mundo, et Certamen Vir-
tutis cum Superbia, Avaritia, Ira,
aliorumque Vitiis sequacibus.
Poëticè adumbrata per
Josephum Lazzari Poëta
Exercitio Poëtarum Ver-
nali, in Ill. Collegio
S. Parakienſi A. 1788.
Od. 14te Aprilis.

Difficile est propriè communia dicere, tunc
 Rectius Iliacum Carmen deduci, in actus
 Quam si perferre ignota indictaq; primus.
 Horatius de Arte Poet.

Prologus. b. v.

Rursum odorisum. Ver temporis ora seruat
 Quae fuerant rigido squalida facta geli.
 Campus aut proprium quædet renouat colorem.
 Et ridet viridi vespere regendus ager.
 Lympha Iugax celere stimulat de montibus anas,
 Mullente, strepero Florida prata sono;
 Calicuum pennata coherens nova gaudia caput
 Cantans blandisono gustare dulce melos.
 Omnia post longum, capient nova gaudia somnum.
 Et reuertant solito pectora mista modo.
 Non licet ergo etiam segne torpescere illud,
 Sed decet aperta mens, inire vias.
 Dignum est, ut quantum valeant Vgantes, Candide
 Exhibeant vobis experimenta Palladi;
 Difacere est animus, bona si fortuna secundet
 Hoc opus, et faveat gratia longa Patrum.
 Materiam protoplastus homo Noster dabit actus,
 Qui nunc Sarcotheca nomine notus erit.
 Haec Paradisiaci, decepta, fugabuntur arvis,
 Discet et innumeris subire colla malis.
 Tanarium Procerum tandem, sibi, fraude Philaure,
 Conjugio stabili consociabit eam.

Ex hoc

Ex hoc consubio tum Larga seges, Vitorum.
 Proveniet, Iere plurima danina Creas;
 Donec eam intepido perimat pede mascula Viri,
 At hominū miseros ad meliora trahat.
 At hac Nativis Producent Carmine Musa
 Oregne de Patrio Patria Verba dabunt.
 Ex quo Pannonicum Ius in Ius Perret Olympum,
 Libera vix Audent verba Latina loqui.
 Hic igitur Pars! Veniam vos pariter daturus
 Dum lati sperant, agrediuntur opus;
 Quod dum Prastamus, linguis animisq; favere,
 Hoc merces Nostris, lausq; laboris erit.

Tantum

Első ACTUS

mellyben a' Paraditsomban Vigadoro Sarkothea meg talál, ki üz erik, az Előeg-
 től mándostatik, végre, Nagy Meheren talál-
 lást talál magának Célbelénél.

Első Scéna

A' Theatrum, a' Paraditsom kertje.

Sarkothea 1. v. Tess Isten Ábronya 1. Virtü, Er-
 telm, Igarság, Szeret; a' kik a' Theatrum
 közepén így érekelgetnek:

Pars. O melly boldog vagyok!

Virt. Az Urnak melly nagyok -

Mind kegye, Isága s Irgalma!

Ugyan azol é Ertelm Mint az hegyek halma.

Mind az ölt. Mindenik munkája

Egy remek csudája

A' Isten Természetnek,

Mellyet ékegetnek

A' Mennyei Ur kezei. //

Sarkothea.

Ez hát a' Boldogság! Ez az örök élet!

Boldog a' ki ebben részfűlővé lett;

Szent, ártatlan, igaz, Telkem, é' a' eszem,
 Mielőtt Teremtőm' kezéből ki eszem.
 Képek minden élő 's éltető' állatok
 Iselédni mindart, a' mit kívánhatok;
 Az ártatlan élet sendes folgamája
 Terjedez itt, 's szivem' örömben úsztatja.
 Bár merre forduljam Szemem' két lángját,
 A' virg terméketnek látnom mosolygását;
 A' szűz Virágszálak' balsamos illagja
 Még veséimnekis ereis meg hatja;
 Minn' itt dühöfjege a' fagyfalo' télnek,
 Itt a' piross vósák örök időt élnek.
 Nem kell föld hasznot eke a' merőnek,
 Mert minden áldások abból önként nőnek,
 O' Virág! Erőlem! Igarság! Szeret!
 Kikkel barátságba övös 's így vesem,
 E' bölög élesem ti tapasztaltatásból,
 Késleki, hogy végig meg őltalmazásból,
 Terem, szépegyünk e' Phisit prinére,
 's Agiljon szánk az Istent-kent tiszteletre.

Mind az öten

Serkenj Telkem a' Menyei -
 Felig tiszteletre
 Mert Nagy Jó úseményei -

Halma

Halma az így ere.
 Ah! ez Urat tiszteletűh,
 Dicsőfféget nevellyük,
 Mert csak ő a' mi Istentünk,
 Anyánk, Jólirónk 's mindenünk.

Erőlem

O' Ember! bár végig álhatatos lennél,
 Boldogságod feltyebb haladna mindennél;
 Halgass rám! én vagyok a' tiszta Erőlem,
 É' haj velem, nem követ semmi vesztélem.
 Mit az igaz Virtus háig labad nyomába,
 É' Jó boldogságnak tészel birtokába,
 Igarság, Szeret, e' két Eg' magzatja,
 Mit hajló, kivedet gyengén apolgatja,
 Fogod ugyan, fogod a' földet szeretni,
 De az égieknek alá fogod vetni;
 Ezek az Eg' előtt kéznek jerelemesse,
 A' föld lakosinál belesse 's kedvesse;
 Az Ur rendi kőre áldását egéből,
 Kintseis fel hozza a' föld üregéből,
 Az Előfák, Fűvek, Barmok 's mindenek,
 Hasznóvalókat gazdagon termenek

De mind

De mind erekrej nem lesz nagy fröcskölés,
 Mert a gyönyörűség ~~meg elég~~ ^{lehető} elég.
Virrus.

Nosza, Szerelmem ama Jához menjünk,
 Szellős árnyékba nyájáson pihenjünk,
 Vagy sepijünk alatta szagos violákat,
 Hiattintot, nártit, piroska rózsákat,
 Köszörjünk azokból éke koszosakat
 A' szép Sarkoshea fejére valókat.
 (Míg a' virágokat sepi, a' Paradisomban egyik
 Szélin Madarak zengése s' filemlepe hallatik.)

Szeret.
 Hallgatók, melly képen zengedez az ének
 Szájában a' hangos Filemlepe-kének,
 Ez esik felem a' Fiskon vrérek,
 Melly seregély szélre az Eden kertinek.

Igazság.
 Menjünk oda, halljuk Angyali éneket
 Imádjak benne a' Teremtő remekét
 Hol se ily szépség ily állatorkába!
 Nagy a' mi ISTENünk minden munkájába.

Második Széna: "El mennék"

Antithem maga; "a' ki az elhíveknek boldogja",
 "gokat kívülül lesse, már b' szíronkora fel emel-
 keik és így szól:"

Hát már csak ki szaptak méltatlan az Égből,
 A' Ius szerint nekünk jutott örökségből?
 Holott, mi vagyunk az Ég örökösei,
 A' Menyőingő ISTEN első szülöttei.
 Hát a' bűdös Sárnak utolsó darabja
 Lesz a' Világ' Ura? és én az ő rabja!
 Ez a' bolond barmok' hitván unokája? -
 Vissza fordult Világ' képtelen tudója!
 Hogy nem hull ménykövünk fröngye roppogással,
 Hogy ölné a' földnek lakosai rakással.
 Mi vagyunk közelebb az ISTEN fiai,
 Minket formáltak a' Bölcsesség ujjai.
 Nagy erőm', Nertim', és Neme, Nemresem',
 Országom', Hatalmam' minék enlagesem?
 A' kegyetlen Égből egyszer ki kergesek,
 S' A' Föld alatt égő pokolba vessek;
 Így rendelkezem ez, így megy végbe! -
 De el felejtkeztek vőlünk már az Égbe. -
 Ottmágy fereg tuskál a' Paradisomba,
 Mi, az Ég magrati kirzatunk azomba
 A' kénkövvel égő Akheron tavába
 Számki vesetijünk kiro' barlangjába. -
 Fjádalom!! Egek méltatlan végrefi!!! (s' sírmingel)
 Nyiljanak a' földnek szörnyű repedéfi; -
 S' ilyet

Süllyedjen e Világ, bomoljon Fövénye.
 Faltsa fel a régi semmiféle öröme,
 A föld'ronlásait a Sötét üre nyelje,
 Még az Egekkel ugyan ezt mivelje!
 Hát! mi kiroztaunk? S Sarkoska éle?
 El? Sőt az Istennel kegyelme van vele?
 Pfi! Szegyen a' Híznak s örökösi gyatározat!
 Vesszen el! ejtsük el ezt a' lelke várat,
 Vigasztalásom kinom kört csak a' lefű,
 Ha Sarkoskai mint én Pokolba veszt.
 Mit kérel? Haláldfág köptető fegyvered,
 Az együgyűséget se könnyen le vered;
 Rajta! a' Pokolnak minden lakossai!
 A' Sötét táborai! Megera tarsai!
 Alced! a' kinek enged a' bujaság,
 És ott smánykodásra fűző Fokosság
 Gond! Halál! Szegénység! Fájdalmas serege!
 S minden nyíró Fokos Táborok jellege!
 Rajta! jenek elől!!

Harmadik Széna

Antikvár, és Halál, Besség, Vénység, Szegénység,
 Haláldfág, kik egymás után bujnak ki
 a föld' alól

Halál

En vagyok az Halál;
 Mindent egyre aprít kapám a' mit talál.

Betegség

Kü, köszvény, Frangula, Lák, tályog, s más fájdalom,
 És nyavalyák jellen, enyém a' hatalom.

Vénység

Faj annak, kit kiroz kereimnek sullya,
 Mert annak erejét kinja felül mültja;
 A' Sötét barárodak orrái be írják,
 Beszhető inai tagait nem bírják.
 Szeme, okuláron általi kaparásik,
 Két hónally mankón, Lába botorkázik.
 Illyen kirok között halálát óhajtja,
 De ezis csufosan magától el hajtja.

Szegénység

En születtem egy nagy mélység' barlangjába,
 Hejser fűdöttem meg korring tarába;
 Az en hatalmam, mérszire ki veszt,
 Mert a' kire mérge haragom fel gőzöl.
 Azt az éméző Gond, bü, bánat epezt;
 Ugy hogy majd a' kirok mélyébe süllyeszt;
 Lankat testét gyakran sőt szeppek ártatják,
 Elmejét sálalma nyögése szaggatják.

Sívalma

Siralma, homlokát fésű felhő járja,
 Felintet: merő ifonyúság járja.
 Mégis sokszor nintsen egy falat kengere,
 Egy polsót dalában gyakran nem ember.
 Mellyel merselet seftet fedezgetne,
 Hogy a' rá törhető bajtól mentherne.

Isalandság

Látod Antisthe! ezek kíszen vagynak!
 Isak parantolj, engem sejt köztöl hadragynak.
 Esküszöm a' Sziere hogy le kell omlani
 Annak, a' mi ellen ki fogunk szállani,
 Ha mindjárt fejezél az eget járjais,
 Lábatál az alsó poklot tapossais,
 Meg száz annyi erő hermetekhez járul,
 Még le fogjuk ma ejteni lábárul.

Verség

Isak parantolj! - - -

Halál

- Isak jól, már az a' mi gondunk,
 Ha végbe nem vírtul valamin meg mondunk.

Antistheus.

Poklok erős Várába lakó fejedelmi Vitérek!
 Kiknek erős karból még esmeteg nem igen vőls,
 Mert

Mert csak az ördögi tűz való győző kinyá fejezt,
 Nosza ne rejtődjünk többé here mődra pokolba!
 Elragad a' tollunk az Egek fénye, galoraját
 A' felső hatalom, s' minket borszontani más má,
 Mődokaris, gondolt, a' föld színe re kemtven
 Embert, a' ki szegény fejeink esenek örüjön,
 És a' tollunk, rá maradt prédába kerültyen
 Fel járvalkodjon; jár, kell, ezt bántani senki.
 Nem meri, bír mindent, mindent hatalommal igaz,
 Szegény ez, s' hárság minkünk, ezt szegvedő el
 Ritka Vitéji Sereg, megis nem élle pokolba.
 Alattad a' magas és minden seregi vel egyembe?
 Kérlek! Sarkosheát szédítik el ebbe veréssel
 En' lebet, és csak rám halgassatok, ördögi fróna
 Fel fogadom, hogy májra ráb pijsa kötözzük az embert
 "mindnyájjan fegyverhet flatozatra fogaitat
 Fihorgatva, a' paratitomba rontani igyekezhel"

Antistheus.

Isak layan, fendezen! rám figyelmeresek,
 Mindenbe és magam lépnek veréssel
 És mikor egy almat vele meg essek
 A' leben a' harkra teg elfő jegyeseh
 Isalandság!

Isaládság! tegyél te kerüly' elibe,
 Meg lásd tegyél kisebb se hibá' semmibe!
 "Van egy fa a' kesnek kellő körébe
 Melly tarjagos sejem' árnyékba' fedibe;
 Sarkotheát, epen ez alá' veresed,
 Disszid ajándékim valamint sehesed,
 Míg a' mérge' almát vele meg etesed,
 Tal' menj! megerőged' tudom hogy meg vesed.
 "Antithens a' fa alá' vonja magát, Tarsai
 e' Theosum alá'. Isaládság hátra marad."

Negyedik Scéna

Isaládság, Sarkothea Tarsaival, és Antithens
 "Sarkothea és Tarsai a' kesnek szelén lépeget
 nek; Isaládság sok tapodár maga hajszaga-
 tasai közt körelit feléjük, s végéig közböns."
 O' Szereusz, Nimpák! Óti kiz Istennék!
 O' Szép Sarkothea! kinek föld s mindenek
 Engedel a' földön ~~for~~ és a' vízekbe;
 Sőt még a' felettünk felvont ege' lbe;
 A' föld s' Tenger kintse van szolgálatodra,
 Még az úpró' halj' kápnót háj' számodra.
 A' Fügü, orsókai, s néked szolgálnak
 Az Egek pillagi melledet strávnak;
 Erred

Erred a' Világos Föld az eget rója,
 Farkáron a' Tenger Nap' arany hintója.
 Temedek kintsevel mintse száma fere,
 De besit azoknak elmed nem esmeri.
 Men ehéged üzöd csak egy két almával,
 Holott bíz' ez egész kes' gárdagfágával.
 Egy fa ama' vesbin van a' szép Edenek,
 Melly gyönyörűsége az élő Istennék,
 Aranyos leveli a' szemnek kedvesek,
 Drága gyümölcsjei fragosok, s édesek;
 A' ki ebből eszik, tudja jó előre
 Szolas a' mellyek lépnek gövendőre.
 Sőt a' ki ezzel él; mondhatom felőle,
 Hogy veje Majd Isten valózik belőle.
 Míg te ezt nem tudad. De mien utalod meg,
 Az Eg' ajándékot, men nem kóstolod meg?
 Hiszen nagyobb vesbin e' kes' gyümölcsjei
 Meg rohadva lépnek a' föld szemzei
 Mikor meg álsalad megsem kóstolnak;
 Elj' vétek fradon! am azest adattak.

Sarkothea

Nelen

Nekem minden gyümölcs vagyon hatalomban,
 Valamellyet látható e' Paráitsomban,
 Ez az egy fa van csak kemény talomban,
 Ezt ha meg kösölöm, megöl az őrnyomban.
 E' sanátsod tehát Parátom helytelen,
 Ha az Isten kapna e' gyümölcs ételen,
 Emésztő haragja meg ölné hirtelen
 Hogy lennék hát ilyen valmerő s' fremselen!

Halál-dal

Vedd el ez illetlen gyamús féltelműdet,
 Hogy a' Jó Jelség nem kegyetlenkedett,
 Ne mond kegyetlennel hát jó Istenedet,
 Van más oka, miért tiltott e'gedet.
 De ha preszt lenni boldog valójába,
 Képt venni az Isten Jó Boldogságába,
 Mindert által látni Isteni egy summaiba,
 Ne gantsoj Parátod sanátsádaiba.
 A' Föld adományi mért ily becselenek?
 Birják a' pillagos eget az Istenek!

Lied

Föld a' Föld, s a' mih a' földön termenek,
 Hát szolgálatsod legyenek mindenek.
 A' jó Természetten gyálázatos rennél
 Ha' minden javának része nem lennél,
 De ha e' szép fának gyümölcséből lennél,
 Isak magánál lennél kisebb az Istennél.
 "Ered alatt közelebb halandak a' tiltott fához
 "Antitheu leparátsza a' gyümölcsöt és nyújtja"

Sarkoshea (Tisnyodra)
 Jaj! meg halok!

Antitheu

- Ne félj! nem halok kedre, Lyányom!
 Vedd bizva Isteni pírve adományom.
 "Sarkoshea hozzá nyúl de visszavarázta kezét"

Vissza

Jaj! Jussunk el innen átlhem kedre Jele!
 Ez valami álnok kipárnák jele,
 Vigyázz, az Ellenféj ne keverjen bele
 Ne legyen e' mély szádak éledle.

De...et

Szeret

O' jaj! Szerelmesem! ha ebbe részt veszel,
 Ugy a' mély tengernek örvényébe veszel,
 Tudod a' Veseke'ss hogy halált igér
 Az UR, hogy alnál hát pravától jár.

Igarfaj

O' hogy fogadnál prot e' ravas' kígyónak,
 Likáló enged' kerék, a' Mindenhatónak.

Erselem

Ugyan! hogy nézheted illy félve a' Napot?
 Egy almát megenni nem derék állapot,
 Kösül veszen minden boldogságok halma,
 Ha lefedeled ez a' kissiny alma
 I' fak magánál kefel kissebb az Istennél,
 E' fűda gyümölcstől hát miért ne ennél?
 "Virtus, Igarfaj, Szeret, el hagyják Sarkotheát."
 En ugyan mérget is kefél volnék megenni,
 Ha ilyen boldoggá tudnám magam' lenni.

Isaládság

Hát te boldogságod éppen nem keresed,
 Ha ennel illy könnyű élejt meg veszed.

"Elv."

Sarkothea

"El veszi Sarkothea a' gyümölcstől, meg töltöget.
 Ah melly gyönyörű fine van! hát kedve illaga! szagolja
 Erzekenysegimes melly gyengen bírja.
 Illy szép a' gyümölcstől hogy lenne asszalmas!
 Ah nem azé, bizony nem azé tilalmas.

"Köstolga'tja."

Isaládság! egy Nyíllal Isteat öbálta
 Edo meg, ne köstolga'sd! —

"Sarkothea meg eszi a' gyümölcstől, ekho
 "ellenfejei rá rohannak"

Antikeu

Vigyétek fog'ságba

Virtus! a' maga fassainak
 Jertek! ne hagyjuk illy boldogtalanságba.
 "Virtus Antikeussal, fassai fassáival szál-
 "lanak szembe" "Antikeusnak"

Hát te! mit pokolnak füstös porondója!
 Az Istenelenté ipronyi pilsaja
 Hogy merse monstorumiddal minket vesegteni!
 Lábadat e' kefél küföbőre vetni?

El

El ejtéd az ember, de mi hajnos ebből,
 Gyötörö kinod ezzel koránt sem kiffebbül.
 Lefekülsz innen, ha az égen fent helyezed!
 De a' pokol körül koválygó lelkeket,
 A' büdös Akheront rontsád hatalmaddal,
 Még sem mégy! No! ha nem, lalolj haláloddal.

"El üti fejét"

"a' Virtus Társas, több ellenségei meggyőzött."

Igazság, "Jegyzet" és koronájáról meg
 fészertve indult az ég felé."

O' Lysen! e' Világ hatalmas királya!
 Mindeneknek igaz iselő Biraja!
 Kinek, Ördög, pokol, hatalmas' serege,
 Rank közt a' pokol reményű serege,
 A' föld színeit egész pokolla' sínálsak,
 Erős hatalmaddal Uram! megutálták.
 A' Ördög szent Nives borsfűvel illesse,
 Lefekülsz az ember mellé el predikere.
 Vezrel Kegyelmesen, Nézz Sarkothára
 Ki halgatva ama' +sabitó szavára,

A' tiltott

A' tiltott éskelhez hirtelenül nyúla
 s Errel az ördögnek mihez el árula.
 Mit vádoljak? a' Lysen Akheront?
 A' +sabitó Ördög rút Praktikáját?
 Az első véresebb, de azért ne övölj.
 Vesznek, sőt inkább eseten könnyösül.
 En had' mennyel korrad, az Eget életem
 Nyírd meg, mert e' földről jaj ki izzenem.

! El tűnik!

Ötödik Jena.

Mennyei Szózat, és az Előbbiek.
 Mennyei Szózat

Hol vagy ember? mi lett?

Sarkotha "Eretemnek."

Ah hallod engemet
 Kérdez; jaj haragja tam egybe el temet.
 "Ellenségeinek"

o' sokáig gyötörö ellenfeles Lélek!
 Illy hofas terke, kinod közt vallyon minnek élet!

O' Halál!

O' Halál! ha egyszer kövöm rabod lennem,
 Tompa lapdád micsi keffelede felesem,
 Új el fejem', vagy ha nem bízol horzaja
 Nyellemen el a' Melyig' Jüst okádó' szaja,
 Süllőz el a' földet, rakj veám hegyeket.
 Hozd felül azokra a' mely tengeteket,
 A' hol ki okádott seged a' föld gyomra,
 Hogy engem be nyeljen nyiljon megpámmra.
 Söt gyűljön fejemre minden veszedelem,
 Tak a' Jemvő ne legyen szembe velem.
 "rejni akar."

Mennyei szózat.

Mit bíjz Sarkothea? mi bünt felekedésél?
 Jám a' tiltos fának gyümölcséből ettél?

Sarkothea

Jaj! kégyen boris el hogy látok Világos,
 O' Ejj! rejt el ezen főnyű álomságos,
 Vesszen ki az a' Naps a' Napot szamából,
 Mellyen veszesültem a' meg tiltosfából.
 Nekem bajs a' könnyen hívem okozott,
 De e' kígyó többet vesn az okozott.

A'

A' tiltos almaty ez ada' kezembe,
 S' hogy megis tanátsát nehezen vessem be
 Alnok szalárdjaggal addig kenderem,
 Valamig e' kishos többet nem heritem.
 És ha e' dologba valamit vessem,
 Néki szarpor nagyobb vité van felesem.

Mennyei szózat.

Hát ez e' nyomorult! engedelmesség,
 A' mellyre tilal mam kötelese seged,
 A' gyönyörűségét országa egészben
 Jivánóságod szerint nem szolgálté késsen?
 Jám hogy tengerébe vesztél minden jónak,
 Azért fogadál söt e' ravasz kígyónak;
 Mind kessen, se sem vesztébe bukárok,
 Ez hát mind két résről a' Sententriához.
 Te kígyó! ki eddig magatra emelted -
 Délre fejed', s' magad' kevélyen viselted,
 Az egis föld előtt utalatos lefelé,
 Le esik meredek nyatav és port esrel,
 S' Vontrolor

3 Vontolod savargós lánzzal kötörött-
 Tűz' pöbba, eres vépedelmek körül.
 A' melly vermet mágnak áttál, abba veszel,
 Prédaja tulajdon fegyverednek lebel.
 Az Asszonyt ejt' el salárd melleseged,
 Asszonyi fog verni járom alá téged,
 Amaz Asszony magva, melly ártatlan lesten
 Tizedet szándja, meg rongja egészen.
 Ti pedig! Erebus egyéb pestisei!
 Jóné! Fájdalom! Vénység! Felt betegségei!
 Nyögés! és Siralom! a Földön lakjátok,
 Terhellye az emberek örökj járomatok.
 A' Szűkös kínorza, a' munka izraftorza,
 A' Halál rongja le, a' sír meg rothasztorza,
 Ki! a' Zöld mezőkről sietve gussatok,
 Szállás ama ^{lováng} földnél ködüljatek.
 "Le ragadját Sarkothéa ellenfelei, társai
 "sárol kísérik"
 Szeret "leg utól,"
 "Hát én követsem vagy hagyjam magának?"
 Ki illy rongja volt Szeret társának,
 Vak követem, ambár soh' sebesen verem,
 Nem hagyom el veszni, mert igen szeretem
 "Le mennel; a' kett' el záranak"

Hatodik Scéna

Az előbbiek, Reménység, Angyal.

Reménység

O' Kie, Edennek szelid előfái!
 Eder gyümölcsei! Szagos bokrait!
 Töllesek örökre meg fosztattatunké?
 Az Edenbe többé nem bocsátatunké?
 Ah kérlek ez helyről el ne távozzatok,
 Tím könyörül az Ég meg rajtam, a' rajtatok.

Angyal

Hát ezen szent helyre még vissza térnétek?
 Mellyen illy álnokul meg fosztattatunké,
 Vinné itt kemmi helye már a Reménységnek,
 Ha illy bántására jártatok az Égek;
 Távozz hát Reménység! Külömben fegyverem-
 Etivel fivédek mindjárt által verem.

Hatodik Scéna

Sarkothéa, Reménység, Éhség.

"Sarkothéa Reménységgel indul Gubel-
 "hez, Ujókban közelget feléjük az Éhség"
 Sarkothéa

Sarkothea Reménységnél,
 Taj! nérd mi remítő gúda igyekezih
 Jelenh! -

Ehség. "Mestsziről"
 De meg keferülöd ha korrad ékesen

(közelebb)
 A' ki tudni Neven. I. Nemzetem kívánnya,
 En vagyok az hire, Erőben Leannya
 Leszveim az Halál, Anyám a' Vén Éjél,
 Valamint a' Dágyám járól fesse híjél;
 Cölgaín az élet, é' a' kösmös Jafol,
 Kiknek riskán sellye, éhen korgó hársol.
 Neven pedig Ehség, se főre se fremre
 Nem nézel, de györöm a' ki jut kezemre;
 Ha én könnyszínű kinyait akarván

Tarsalupnak, é' belső repret nem marrán,
 Régen nem kaptodná a' tiünder alma'kat,
 A' szaló pásszom é' érelformákat.
 Neked ki téptem meg ma veséides,
 Többül ki szaggatom belső repreides,
 Mi szoprom véreket, májadat fel falom,
 Eh gyomrom lef téged el semetó halom.
 "meg támadja Sarkothea"

Sarkothea

O' kám földülő Jajdalmak gonosz a!
 Leszre gyötrelshiminek márvege vagy kóspá?
 Taj a' kinek az Ur fel támad ellene!

Reménység.
 Könyörül meg rajtad tám az Eg' Istene!
 Jalam jóra fog még Jajdalmát fordulni,
 Nem fog fremidből több könnyű fordulni.
 Tám é' kintre sáda tollunk majd el tűnik,
 Nem kintor örökre. Látod ma ris frünik.
 Széd örsze erődet, é' Cribele elibe
 Menjünk, es be fogad talám kegyelmibe.

Nyolczadik Scene
 (Sarkothea, Reménység, Cribele)

Sarkothea
 Hatalmaz hiatalyné! a' kit az Istene
 Ez egész föld frinen legjobbé szeret,
 Hogy valamellyes a' merőh romerch,
 Mind azol kámodra adós jireffének.

Mennyi

E Nemesi haránból mi ki üresséül,
 Mivel az öögnél engedelmesztünk,
 Már a' sok győzelemek halmozván felém,
 Kegyelmet insálni hozzád törekedünk.
 A' kegyetlen kősig márdoffa sejtünk,
 É' már majd el fogyaszja kinos életünk,
 Döngöszöl két kétünk fröngyü estünk,
 Fogadj be hogy beljűk nálad éllemünk.

Leibelé (komor tekintettel)
 A ki az ég ellen sarkat fel emeli
 Az Isten ostorát méltán érdemeli,
 Az menedél helyét nállamig nem lel,
 Mert ellene szívem méreggel van suli.
 De mivel egy Nemből velem származatok,
 Nekem is, nektek is a' föld az anyátok,
 Léft talám előttem arany gráziátok,
 Hogy ingalmas szívem maradt hozzátok.
 A' mivel rajtatok most könnyebbithetek
 Triphét, Galagonyát, Makros nevezhetek,
 Itt vagynak. — erektől enyhül éhségem,
 Majd léft még továbbat egy kanta sejtetek.

Se
er

De ha kívánsjátok hogy tovább legyek
 Galatim lakói, é' földembe éljek,
 A' váte kapáté, főt tránfjától vessek,
 Így léft napról napra nállam éllemem.

Második Actus

Mellybe Antikeu magát Jupiterné, Maj' földet
 Fejedelmét egyet Pogány Istenekéi tépi.
 Vele azon tanátskorik, hogy minivon haj-
 kassál Sarkótheát a' magok tífuletine,
 É' minden gonospra? végre azt állítja
 meg, hogy Filautust 1: az embernek maga fe-
 réseket küldjék hozzá. a' kit dino' kevel-
 jéggel, Venedy pépseggel, Apolló' ekefené-
 lással, Neptunus a' vízekek való gáz para-
 lommal, Plutó' gazdagsággal, Vulkanus
 tűzzel, é' a' 4. meg ajándékokkal.

Az így
 er

Itt így fel ékeztetett Filautus lefelé
 dik Carthagea után; és midőn egy
 forrásba a maga orrájának szepté
 állásának szépsége áradna; tölte
 meg falatit, feleségül veseték,
 buja cselre, italra, s ruhazatra
 proktattatik. És ebből a háras-
 ságból karmarnak ottan a' két főt
 veseték, mellyek a' Harmadik Actus-
 nak elein fognak elő kamláltatni.

Első Scena

Czemilleg

Antisheus, Isalandsag, (Theatrum a' föld)

Antisheus

Mind eddig jól dolgot el kezdett munkáink,
 El sültek helyesen okos praktikáink
 De végre hajtom fel ten szándékomat,
 A' világ négy része nyögje váj jármomat.
 No hát fő vendeit a' chixi Uremnek
 Gyűjtsd fel fiam horram - -

Isalandsag

Isalandsag

- Mindjárt itt seremnek
 "A' pokol ajtajába?"
 Ti kik Elizium mereit birjátok
 Oly parancsolattal küldettem horrátok,
 Hogy minden dolgokat hát megé hagyjátok,
 S Mindjárt Antisheus előtt toppanjatok.

Második Scena

Antisheus, (ki magát Jupiterre kéri: Neptuneus,
 Pluto, Vulkanus, Apollo, Juno, Venus,
 Isalandsag (a' ki Merkuriusra kéri: Filautus).

Isalandsag, (Antisheusnak)

Örömmel engedek királyi kérésednek

Neptuneus

Parancsolj, s Izoldaid híven írt fogadnak.

Antisheus

Istent, üljek le majd mindjárt fel jödem,
 Miert hivatalok s mire törekedem.

"Le telepednek"

Edizároké

Látjátok-e hogy az Egeinek hatalma -
 Katt nyög e' szorpan földnek birodalma.
 Az egész Világon csak egy lélek szorpan,
 Ki füstölgi semjén oltarunkra hintsen.
 Próbáljonk valamit! - ha az Ég ki vere,
 Nyögjön jármunk alatt a' földnek embere.
 Ez pedig most legjobb módval meg eskeni,
 Mert az embert minden bajok kefergeti,
 Vessük meg hát minden mesterségeinket,
 Mert csak így hagyhatjuk bebbe neveinket.
 A' földet, mely eddig az Isten Urala'
 Fogjuk a' Pokolnak keze hánya alá',
 En leszel Uratok: a' erős Júpiternek,
 Ki pedig országot hatalmamtól nyersel;
 Menedörgő ágyúim az Eger bimbólnek
 Jüreg minkörcim földön rotnak, ölnek.
 Neptuné! se bírjad a' durzart habokat
 A' Er három szigorral lapító dagályokat.
 Hajtsd a' hajókat szende fel mentébe,
 A' Merisó végre a' mély tenger övéjébe.

Pluto

Pluto! se légy ura a' Pokol toknak
 E minden Föld alatt a' Pokolba valóknak.
 Te kir, a' sok véres a' pestesedések -
 Jerepö gyöngy Gyémánt a' arany kintseket.
 Apollo! légy bölcs és orvosok veréne
 Öntvén kevélységet azoknak szivére;
 Vulkanus! paraszoly a' türe, lángoknak,
 Lemmusnak, és ama szurkos Cycloppoknak.
 Kalmár a' Jolvaj Jereg! Merkurius! valjad -
 Uradnak; se pedig az erőnyit hisztalljad.
 Mars Fegyver zörgését, Bakhus bort freffen
 Mellyel bújaságot a' lármát élreessen.
 A' Hogy az Asszonyok, mint mi, Istenfegés
 Birhassanak, vegyünk egy egy Teleséget.
 En Junót választom magam mellé' Jászna,
 Jebusnak Minervát, és Bellonát Marsnak,
 Vénus a' Szédelő Világot Zablára
 A' Lilalmas lángokkal türeit duplára.
 Menjese, szorjatos Véske a' alnokagot,
 Heroldassátok meg az egész Világot;
 Ezer kirjok legyen minden kegyeseknek,
 A' Jak a' Junos kerülni, tartáson vésnek.

Junó

Juno

Megyünk Nagy Jupiter! Paraszolára,
Hogy megkíséreljük a Földet járni.

Venus

Jelen, el megyünk, s addig kerülgetjük
Mig lábaink alá egészen nem vetjük.

Saturnus

Aron felül, a' melly nevezett Istenek
Moz velünk előt meg nem jelennek,
Meg fogjuk arónak Végzetét mondani
Hogy tudják mihez kell magokat tartani.

Jupiter

De ha azt akarjuk hogy jól boldoguljunk,
Hah tiszos és ravasz eszünkönköt nyúljunk,
Gyakran nem is semmis az erőss vakmerő
Ott, a' hol boldogul az okos kis erő.
E' dolgos leg jobban végre hajthatja
a' Paraszolának egy jelszava, Magzatja,

Melly

Melly a' szür méltán a' leparaszolott
Egy mőtörelt magvából tishon fogantatott
S az Eden kertéből mihez ki üresen,
Ljerdibe töltte ez akkor szülessen,
El szülvén a' merőn, el hagyta jussába,
En fel fogtam, s vittém a' poklok várába
Fizigone mindjárt magához fogatta,
Szoptatta, dajkálta, s feljapolygatta;
Minden mestersegen nalla tudva nagyon,
Elmes, Nagy reményű, seep komerű nagyon.
Meg Paraszolának tudom meg fesset,
Er pedig az anyagát mindenre veset.
Ha egyszer megnyeri hívet s' Ninfáinak,
Hajtsa a' mint sepről szeméret szájának,
A' vétket előtte az égi emeli,
A' virtust gyalázza, s büszke ingereli,
A' bújálkodással mint lassú méreggel
Áldoz, tsalogatja délbe, este, reggel,
Mig végre az Éget open el felejt,
Lgy önt el nyers keletvénbe ejti.

Lgy

Igy az áldozatok számunkra omolnak,
A föld terdet fejt a' Nagy Pokolnak.

Neptunus.

Kasalmas Jupiter! bölcs tanácsadó,
Nint az okosságba s bölcsességbe márod,
Leg alkalmasabb gonoszság nevelő
Légy ez, parancsolj hát hogy toppanjon elő.
Harmadik Acta. Előbbiek is Filautus.
Jupiter.

Filautus! jöjj elő! - -

Filautus

- Im, Anyám! el jöttem,
Bölj, s a' mit parancsolj Jent leszen előttem.
Jupiter.

Ez Istenek velem egy tanácskorának,
Hogy e' földre minden vesztet be hoznának,
Fiam! e' végeztet te hajtod végére,
Sicet hat e' földnek kerek teretén,
Tanult meserőid varázson indít el,
Sarkotokat velek fald meg, boldogítsd el.

Te dolgoz

Te dolgoz a' többi, menj, s légy frendséffe! -

Juno

Kerlek, ne menjen még, várjon egy kevéffe,
Még Talentomait míg etes, öszkötöjök,
Chandekamikal szivét ekefűt Filautusra legyen!
Fujjon fel a' kevély nagyra vágyas frete,
Irigy sired legyen gyűlöléggel tele.

Venus

En a' szépséget mint leg gyönyösebb nyereséget,
Neked adom, s kerestem' in. te jzédre kenem;
Östöd rósaeson, Átlája felém rikárton,
Gratia Nérjeivel vig nevéssével;
Homlokod a' márványt simasággal györre, privárium,
Barba szemöldökeid s buja galamb frend.
Legyenek, erüst állad; nyakad is fel emelkedő vállad
Venus alatt mulató hajnal egész ható
Frigy mordulápn' derchaiban kassza Szabasi
Minden gyöngy tetemed vörösnem meny. frend.

Neptunus s Filautusnak

Alj odébb! (egy pohár vort önt lábaid alá!)
Lépj vissza, így bírd a' Vreket,
Mint általában lábaid alá veseteket.

Valami

Valami kapcsolat azoknak vehető,
Paraszolj, s engedek így a' mint jelszéd.

Pluto

A' föld kincsét birja hatalma, jobb karom,
En' osztogatom azt a' kinek akarom.
De néld, Filaur! Hal hogy szándékodba
Elő' mely, mindent vesek hatalmodba;
Az arany és ezüst s minden föld kötszontja
Kintseis szándékba mint a' vízet ontja.
Sőt a' Juriákij, s minden fértő' fény
Mely palotám körül pökhölbe sereget,
Még a' Cerberus dühös erejével
Védelmér, ha' jóllejt a' Pluto' nevével.

Apollo "egy darab mézes adván szájába",
Ez által oldasson fel nyelved kereké,
Szád legyen Apollo' kerének remeke;
Ugy folyjon mint a' víz szád' kedves forrása,
É' mint az olvasztott fin méz folyamára;
Ködítő enked, mint a' szép Sienné,
Halálra kédítő' Mars legyen mindennek.

Nyelved

Nyelved legyen karfós ékebben szőlő
Mint minden emberé, Jós maga Apollo'.

Vulkánus.

Eni' Segítség, a' mint töllem sekih,
A' tűz, láng, ménykövek azokat perjeszlik
A' kühre én adok sekih seherfőget,
É' kiket haragos tűzű lázom éget,
Tudja ezt Júpiter, mert régen az égél
Már birta, ha én nem tartám segítséggel;
Nehéz, szolgálok, ha kell, mind erehél,
S még ez egy pár aron forró ménykövekkel;
Mert vére Pyrakmon rajzol van a' neve
Erethel sötét kühre forró haragos heve.

Filaurus.

O' erék nélkül, sohas reménytelenem,
Erethel majd mindent seherővé lessem;
Már megzek, s lábaim vissza se fogditom
Míg nem Parkosheát korratok fogditom.

Mercurius.

De! köv, engemet.

Negyzék

Negyedik scena

Mercurius és Filautus

Mercurius (az útba):

- - Tudok egy forrást,

Hol pergeti gyakran sok könyhullatást,
S hol könnyebb módlat több nem ejthet.

Mint ha lepedet e' kút körül véred.

Itt van, Er az, Isak itt, itt vigyázz premien,

Itt mulat, itt bírsál sokszor leproven,

Lejts magad valamely árnyékos bokorba,

Reményli, mert fánékos nem fogyni prób.

Filautus

Már csak fordult vésztára Jupiter elibe,

Mond meg, hogy nem rejek addig premiebe,

Nem lesz nyugodalma semmi tagaimnak.

Miglen Sarkothea inged ostrominnak.

Az Ötödik scena

Mercurius, Jupiter és a többi jelen.

Mercurius

Már fogja

Már fogja Filautus a' dolgot, s' Isteni-
Nagyságának töltem ereket ireni:
Hogy nem enged semmi nyugtot tagainak,
Míg a' föld nem hordol sajnólt ostrominnak.

Jupiter

Mi hát ne mulassunk e' föld finen sokra,
Vagy segyünk magunkat laskatatlank lá',
A' mint, s' mivel lehet, Filautust aramba
Segitse körösköré ki ki alattomba.
"El mennek."

Harmadik scena

Sarkothea és Filautus.

Sarkothea "a' forrás felett"

Isten legyen véled, szeltem forrásom!

Ma újra árástja vizeidet sirásom....

De ugyan mitoda terméssel tudájam!

Hogy járdanak benne a' fák ágaskái!

A' föld fa levelék egy mást szokolgaják,

Ért, a' kriptály habok hogy hogy musashagák!

Hát!

Hát a' víz alatt, már Zöldendők lennek?
 Ah hogy nem rejthetem magam'el köztük!
 De még nagyobb szűz! - - ember ábrázaja
 Amis mutat e' víz tükör folyamatja,
 Szellő fujdogálja gyenge hajátkaít,
 Rósák pirosítják hófehér övéit;
 Homlok a' márvány gyözi szépségével
 Szeme veselkedik felbúsnak tűrével.
 Tüzeslő tulipán gyöngyfein gömbölyöz ajaka,
 Lima elefántfont sejtin fején nyaka;
 Egy próval, olly éke Angyali sermeti,
 Hogy a' kö szíveti, tárn meg fértetheti.
 A' nyája, madarak párján regeket,
 Mindenik kedve egy egy perelmeknek; -
 O'ha nehem ilyen perelmekem lenne!
 Melly kedre örömet talál nál fel benne!
 "te hajól, hogy meg ölelje a' vízbe tartó kezem!"
 Saj ne juss, ne szalim meg engem szeretődet,
 Ne jádrossad bennem igaz tiédet.

Érted

Adt számhoz oltadot, repülj az ölembé;
 Légy velem állandó frigy, szerelmbe.

Filauty "rejtékből kiugrik".
 Hat engem hívás? perelme, Angyalom!
 Itt vagdol; im hívem hívéshez foglalom.
 Eljünk, haljunk együtt frigy, szerelmbe
 A' halál tegyen azon egy vészmbe.
 Itak a' tied lebec, I bíró a' mig élek
 Vívemet, a' benned parantoló lélek.
 Akar merre fordulj, én követlek nyomba,
 I Jartanak karjaim erőv ótalomba

Sarkoshea

Teged mutatott e' forrás jeneke
 O' Leg szebb Anyának leggyöngyebb jemeke
 Engedel örömmel méreg bebedednek
 Jarts leg drágább kintsem engem kintfednek;
 É enyhítod szívemnek háború, hábjait.

Filauty

Lev, töltöl örömmel életünk napjait

Keresik

Heuredh Szena
 Filauty, Sarkoshea
 Filauty

Igy Jolynah minden kaj 'sgond nélkül Nagjaink
 Kondakra Nyajakra sennyesebnek karmaink,
 Dövelködik Földünk gardag áldásokkal,
 Eljűnk há' kedvünkbe kedvesem! arokkal.
 Étel, ital, ruha, e' dolgoz' főkejen
 Ollyak, mellyek nélkül nem lehetünk éjen.
 Vagyunk-e mind erei? mer ha meg nincsenek,
 Egy Döven, pamut-szok, s' meg lezserel mindene.
 Hogy szokat magadat ruhánni, e' mivel?

Sarkoshea
 Tal ige, a' barmoknál le nyugozz bővel
 Filauty.

Dolondrag! vessük el, egymás az a' ruha,
 Nemis alhalmaros, a' kőnek sem jutha
 Nyirjünk le, fonyjuk meg, vessük motólára
 A' szőrt, s' fessük be fehből fehé formára
 E szalarkból

E' szalarkból szőjünk szép materiákat
 Atollból párdalant seftünkör ruhákat.
 Tsináljunk fejedei és, füzünákat,
 Azokra fűzkeret sorngos bóbisákat,
 Nyakadra köss gyöngyöt, palástos válladra,
 E' más sejem ruhát, tripellőt lábadra.
 Kipex a' Természet' gardag' adománya
 Minden gyöngyörödész bőven onto' banya.
 "El mennel"

Nyoltradih Szena
 Filauty, Sarkoshea triptán fel öltözve.
 Filauty

Ládd kintsem! melly szépen seftedez állanak,
 Mind azot a' mellyek rád ruháztattanak,
 Már most ollyan szép vagy, olly finos, olly nyálka,
 Mint egy jénges seftő öltözött angyalka.

Sarkoshea
 Mind arany! mind gyémánt! mind igen sefteneh!

Filauty
 Le valóba! ugyan horradis illeneh.
 Látod-e? kedvesem! csak béd rám sejtet
 Így gőzölöm én ki minden seftégedet.
 Hat mi e' lelked próbat' tápláltam?

Sark

Sarkoska

Val a' mit a' merőn könnyen találhatón,
 Maklos Isipkét, szedcs, kökeny szedgetek.
 I Néha julaimról szjet fejegetek,
 Vagy gyökeveséket a földből iskalok,
 Ekeg'üző erőt erebbe talállok.

Filauy

Hát inga mit rohtál? - -

Sarkoska

- - Hideg forrás vizet.

Filauy "szudáhorva"

Lácd! az egyiggyűség néked mivel jőzet!
 Kiben a' baromistak art ipstra efri,
 Ebből az ember hát mi hasznát veszi?
 Szaggassunk a' Merőn bura kalásfolat,
 Főjük fejei listé' arórnak magvokat,
 Erelből kebszűnek kengert, s kalásfolat,
 Félést, s válogatott izű pástétokat.
 Süljerek fátárok, s más bányák, állatok,
 Így szilándortató s ingerlő palatok

Nyulak

Nyulak, Örk, Isigat, tengerek halai,
 Ezek mind az ember szokának ragjai;
 Bolondság volna hát ereket meg vetni,
 S A' jó terméssert e'ként veszteteni;
 Italdra pedig szives vidamitó, —
 Budas filajerő, szelved ujiró —
 Bor nektárját fereset, a' bűdös vir tókat.
 Hagyjuk a' barmoknak, mint nekil valókat.

* * *

Harmadik Actus

Mellyben, 1.) Bevezet elő beállt: hogy barmar-
 tat ezen Haraságból két leányok, mellyek
 ugyan annyi vétek. 2.) Vendégek a'
Virtussal a' kévelység, fővenység, mellyek
 magokat meg makassítván, megutálva oda
 hagyják őket. 3.) A' Dujáság, Restség és
Forkosság követői között egy néhányan
 a' Virtus bevédi által meg győztesen, le-
 nek annak követőire. 4.) A' Gyűlölet
 Lembe áll a' Virtus; de az a' maga meg u-
 tálatatását nem szenvedhesen, megébe
 el veszt. 5.) A' Harag támadja meg a'
 Virtust

Virtust, de eüöl meg vakittatik, azu-
tan valon kóborol, örditorik, és min-
denekes unssal a' haragoskodásra, i-
garfagtalanságra, és szaktételre, s. a. t.

Első Scéna.

Szeres

Az ember az áthot maga Szeres
; Sullyos járma alá i képen venne,
Igy len annak vakon szor fogadó rabja,
Eüöl árado reá minden bünök habja,
Az el veszen épseg' ki trimerezője
A' ruha, így leve bújassig jertője,
Az él, az ehjeg olvasztó epje
Len a' finnyás hasnah nyalané megeje;
A' regejő bor rendszeren itala
Len, melly benne minden véteket forrala;
Eü midőn Napjait így folydogáltatja,
Születik ő neki két suda fajzatja,
Eü a' másolat utaló Levélyfej,
Mafordik a' finnyást vesztő Fővenyeg,
Az oszmány Főhosság, Dujasság és Reffség,
Az irigy Gyüölöfeg, és Haragos Vesséfé.

Erek

Erek a' mint nővel folyó idejébe,
Nőveltek frintagy, rose neméjébe,
; Végre mihor Jéjhez meherölle lenek,
Külömb külömb kőről éjéket érenek
A' Jéjhez királyok a' szép kevelységek
Hódolnak, és perelme türeitől égnek;
A' rák fővenyeges a' venek szerenik,
A' mérge Haragos a' Fardak kérenik,
Isak a' Fokhosságot híjlik és tarját réprek
A' Fardagot, azis vele jügbe lépnek;
A' Feherekenk Gyüölöfeg köverök,
A' Katonák lúpa Reffséget perestök;
A' Dujasság oszmány kurvája mindenek,
Mert semmi bizonyos féje minsten ennek
Er mindegyik meg meg anny. Isten hozott,
E' Világra, kikkel a' Föld bálványozott.
Jupiter, Mars, Vénus, és más illyen Istenek,
Isteni féltéget ereitől verestek,
Mert mindenik vesék volt egyegy Istené,
Ki azt óltalmazná, és killyebb sejezőné.
O' igaz Istenek tsupor meg vessé!
O' emberi nemnek bolond pásszéje!

E' üfő

O' első emberek lépő maradványa!
 Ne legyen frivól e' kérel' hajléka,
 Ha igaz frivólba crehet látnátok,
 Tudom bizonyosan, hogy megutálnátok.
 Imé a' Titulus leg első Leánya
 A' Kevelység, fejez' jelenk amott hánya,
 Vessétek hát körül okosan s' szémesen,
 Hogy megutálhassa szívetek nemese.

Második scena.

Kevelség, Virtus. Szeret.

Kevelség (Bájosan a' Theatrum)

Ti! Szemes emberek! "közönség lejárva."
 Mint legfőbb királyné engem imádjatok,
 Més ambár e' hely, földet feljárnátok,
 Illy dísző felség, tudom nem kapnátok.
 Hmichy lennétek koldgai jobb jussal,
 Mint nekem? Ki bírol majd minden Ironussal;
 Leperim, s' Ferjeim voltak Asiába
 Valakik jenglesnek királyok sorába;
 Sőt az egy s' földet királyi nemeseim
 Elarapta, minden helyen tisztelem.

Sere, Titus, Kéfé, mind Anyafia;
 Voltak, sőt serejem' követőit rabjai,
 Ama' fel vilagnak kisiny követe
 Nagy Sándor, nevemnek volt val imádoja,
 Kise, veresei Roma városának
 Opatyos Anyafia-járam valának;
 Heliogaballus, Késő s' meg illyenek
 Engem csak nem Irganyant tisztelek.
 Hát Ti! Kij emberek! hogy ne imádnátok?
 Ha szemem csak egyet várom, seátok.

Virtus

O' Kevelség! magad' miért hangod vesed?
 Val imádoitas minck emlegeted?
 Hízen mindeniknek, hanyjnyúl bár forra
 Dolond tiszteled torkánis forra.
 Sándor, kinck e' földön bíni kére' vala,
 Meg idő nap előtt el vesed, meg hala;
 Hát a' fregény kerre, mi hasznodat vesed?
 Kalamina parja feleljen érene.
 A' tenger el leperk legyere, gályái,
 Egész vízeket fel issak katonái.

Mint
 e

Mint a' dióhéj medve, mindent ront a' képe,
 Bőve bír előre a' föld felénk Nepe;
 Mégis úgy el vesztet a' képe s hajója,
 Hogy alig fut a' egy és hirmondója.
 Merőből s más ilyen formáról mit mondhat?
 Kik csak földi díszek voltak, s kevéb bolondok.
 De kedek! mi van olly különös javad,
 A' mellyest illy jennyei savargatók pravad.
 A' mellyes ha más is magába fel telne,
 Mint te, ollyan kevély szavakat emelne.

Kevelység

Nem ugyan, Virtus! semmi apó pódem
 Nincs véled, mer foka nem voltál embórem;
 De mégis, mit bírod? megmondom, ha kéred,
 Had meg, s hajd meg is, nehem fűző söröde.
 Ha kinek királyok s keszregek élei,
 Nem méltán vagnak a' fennlato' jemei?

Virtus

Koránt sem, ha ollyan kis delek van benne,
 Melly a' koronára érdemeten lenne.

Kevel

Kevelység

Te, ha' Eleinkről álló Nemeinket,
 Tam nem berszűlöd úgy mint endemeinket,
 S azt mondod, hogy csak az a' mi fel emelhet,
 Ha kiki magába endemeke, telhet;
 Bennünk van a' szépség. Fel magafaltaton
 Ha' méltán, ha pírós rósa ábrázatom
 Ha sefen tagjai olly gyönyörű s ép,
 Hogy irigyen néznek csak minden szépek.

Virtus

A' szép ábrázaty magába nem endem,
 Mert mit ér szépsége a' roptatnak azt hirdem:
 Vesszen el a' bíbor, s venusi ábrázat,
 Ha palástol oszmány öltöz forma varzat.
 Más az, hogy a' szépség, el veszt nem johara,
 A' kutygo' vészt ha hág a' nyakára.
 De az halál gyakran meg est nem is várja,
 Hanem le taposja s bűdös firta Lárja.

Kevelség

Ugy de

Ugy de a jószágon is Állalufi kintse.
 A' nék Vendej' is Halálnak semmi jussa nincs.
 A' kinch kintse van, az mindent meg sehes.
 Jó karafi, jámbor szent, is kegyes lehet.
 Dóltos hát az, ha velem lép egyenlő sorsba,
 Nem más béké módja az alafon sorsba

Virtus

Az kintse nem bántja, az igaz, az Állal.
 De hát ellensége, ha reája talál
 Ugy tartom, nem hagyja nálad pereskedni,
 I' Állor meriszen mivel fogsz késkedni?

Kevelység.

De a' bókis okosság is az éj tudomány
 A' tolvajnak csak nem léte tudomány,
 E' kintseintől minhet senki meg nem foghat,
 Sós holnak utáni jutalmat ez oszthat.
 No hát, boldog bölcseli! engem kövessetek
 Az égekig erjen jelenet sejelek,
 Mert hát ti birhattok olyan bölcseséget,
 A' melly után nyertek halhatatlanságot.

Uchis

Nemis gondolok en' e' föld kevelivel,
 Hát velek birjak Világ gyöngyeivel.

Virtus

O' kevelység szele! nagy köves morgatol,
 Holott egy bölcseség el nem hódíthatol; -
 A' gyöngy, sermő szigát a' magos tengerrel
 Melly, fenéken laknak, nem felül hevernek.
 Ellenben a' mibe semmi firt, vagy béla,
 Ugy jár a' mint hajtja azt a' hab tájtéka.
 Le jüti a' halaféle sejtet ha van sely,
 Ellenben az üres magafra emeli;
 Így kinch az Eger ven kevelé seje,
 Vagy minsten vagy szam az aya veleje.
 Mert a' ki kirkedik, bár a' karmist mond az,
 Nem fát az hogy nem bölcs karem fűt botond az.

Kevelység

Már se, halálban ellenkerel velem,
 Többé van okádok meggedet nem nyelem,
 Ugy is mindegy volnál szerencsém irigye,
 Fogjon meg Ercek, halál, mirigye.

Kevelé

Megyek oda, az hol a Virszu neveset,
 Gyüölősegy dolog, s' isálatba veret;
 Tudom szívtelős és fogok saláls;
 Aljon a' borbélyzald véter diffontalón.
 "(El meppen)"

Harmadik scena

Virszu, Fösvényseg.

"Fösvényseg egy sebei börtönbe vislog"
 "mets mellen szamlalgaza penrit"

Virszu (Fösvénysegnek.)

Hát se mit s' östet ebbe a' barlangon,
 Mit gyötör magadat a' fol gond kört lángha
 Dujáthodva fah az arany segyt hangba,
 Ember vagy, tarsd magad hát emberi ríngon.
 Kíper ha sefveret i' földből veszedi,
 De van benne menyből pármazott lelhed,
 Ne tsah földet ríngon hát földi sefverdi,
 Pör jussan e' borbély az eg s' l'fenevdi.
 A' rád bizott jólnak legyel kiv. s'afam,
 Külömben art moniják vóllad bizonyam,
 Ez olly eb, melly arát sehol a' sténam,
 Hogy maga se, más se földi s'fa hasonara.
 Fösv

Fösvényseg

Ö' Virszu! mit parolst' olly fennyezen jellesem?
 Tudom nállad nélkül hogy konnan esedem,
 S' hogy a' Murkát s' kinszt mindely kedvellem,
 Tud meg, hogy illendő obóul s'elekessem.
 Mess a' kúrh szükfeg kororasz segebe,
 Nem mehet az nagysa sehol kevenyebe,
 Bár kinszt mérékül a' Virszu v'lanébe,
 Hogy kövess minden seledesebe.
 Bár elibe kágnal a' Sötös Apollónah,
 De ha Plutusz nem áll méltó kinszt kordónah,
 Mindenek s'astanah kinsztába valónah,
 S' Despület több lét mint reked, egy lórah.
 El lehet a' Virszu, s' Tudomány b'feggel
 Bennünk, de ha a' kinszt nem lét segyfeggel,
 Nem szívet sekijs, fah besfelenfeggel
 Kinsztvódnak a' rongyos seörü segyenyfeggel.
 Segyenyfeggel elni pedig lét gyötselem,
 A' királyok előt jinszt ennek segyelen,
 Fojtogató porát sehat en len nyelen,
 A' segyeny egy porán nem sehet meg velen.
 Eren

Ezen fogódzsem három feledeket,
 Talált, Ragadózt, Ujrat, s ereket
 Ki küldöm, s befutnak hegyeket völgyeket,
 s Jepernek házámba kimerők kintfehet.
 Ez három feledim "Világmű" kere,
 E rít szemet ellen egy bej federe
 Mind eddig, hogy hozzám epen nem jöhet
 Ambar nam tönni gyakran igyehere.
 Tovább, Híveim! úgy járhatjtok,
 Minden erővel azon dolgozzatok,
 Hogy a' rít szegénység nállam vagy nállatok
 Sellyet ne találjon. Ellené álljatok.
 Hiszen bár nem próféták kintfűntek bőjeggel,
 Nem vadolhat azért lenni jósvényseggel,
 Talarehosszag az, s mivel kétfő jó veggel,
 Epen meg egyezik az illendőseggel.

Virtus.

Mit keresed magad? a' Vánjat szavárul
 Az ökröt meg lehet emelni parvával,
 A' kullogó faszat ragadóra'várul,
 Teged, tulajdon menességed el árul.

Hát

Hát saharosi ar? ki minden dolgába
 Usorál, ragadoz, hal mást szabadjába,
 Isak kintfe gyűjthessen a sele tádába,
 Sőt ez a' jósvényseg tulajdon formába.
 Bünöségre méltóbb vesek talám nintsen,
 Mint mikor a' jósvény, és számtalan kintfen,
 Megy azon van, hogy többekre lépintsen,
 Kinek már Plutónál kén ülni bilintfen.
 Mitis ér magába gyűlni gazdagságot?
 Melly nem adhat semmi igaz boldogságot,
 Sőt bennünk kint szerez, s nyughatatlan ságot,
 És pénz promjúsággal gyötrő rít kosságot.
 A' jósvényseg kupa ostobára' sefen,
 Mert a' ki járával nem élhet mérsékel,
 És olyan Tantalus, vagy Midas egefen,
 Kiknek a' kint közt volt gyötrélmek kéfen
 Az Arany és Ezüst vészeknek műhelye,
 Az elmes rongáló bűnökhöz méseje,
 Vészek szemet dongia, s olly bűdös gördehje
 Mellyen Tinsnahis Jédelgess a' Feje
 Ere

És a' Nemes Lelk' nemesen meg veti,
 vagy ha peres, módjával Seelen,
 S' ez a' Jöjök köré' máj nem helyheresi,
 Ha a' parafra' frivnek Jöbök vernebeti.

Jövenység
 De Japothar'sz után, míg más felé' terek,
 Tanácsos én töltö külfömben sem kérek,
~~Virágom Virágom!~~
 Sem arra hogy véled ostromozak, nem érek,
 Tal' bepill, de véled én nyelvet nem mérék.
 "Ez a' elebbi dolgához lát."

Negyedik Sora
Virág. Szeret, és egy sereg Bujaság, Jor-
 koság, és Rejtőg követői, a' h'it Múfika
 Szó alatt ébren írtak, újongatnak. S. a' e.

Virág "Szeretnek"
 Hallodé? Barátom! mitoda taposolaj,
 Hegedű, Szimbalom, harang, és tántrolaj?

Szeret
 Hallom, de nem tudom kiemelni fel venni,
 Kihnel kelljen ezen lármájóknak lenni,

Én

Es' ha nem hallanék ott emberek hangját,
 El hinném, hogy Pluss' hagyta el barlangját,
 Sireni notáját csak azért fuvarja,
 Hogy azzal az ember horrá szalogatja;
 De emberek azok, és Bálba lehetnek,
 Messz Kupidos, Vénusz, Bakhus emlégetnek.

Virág
 Ha emberek, Szanom, mert roszul jár szájok,
 Ler, ha nincs szerető, menjünk el hozzájuk,
 Messzám a' Bujaság' és Jorkosság ölébe
 Keremek a' Szörnyű mélyegnek frélébe.
 Adjuk hát nekik, ha lehet, tudtokra;
 Mibe vagynak? és mit várhatnak magokra?

Szeret
 Szívesen felekzem, nem bánom, menjünk el,
 S' ha lehet, jobb útra hozzáuk befédünk el.
 Nygij ajjós! "ajjajokan" Zörgenek"

1. Dálóro
 - - - - - Urak! az ajjón valami.
 2. Dálóro
 Kadd legyen! - - -

Szeret

Szeretnék újra kopogtatni.
- Nyíj ajtót! -

1. Daloró

- - - Tagafabb oda ki.

Szeretnék
Nyíj ajtót, Barátom, 'ha van emberseged,

1. Daloró

Ki vagy? mi a 'Jörgi szelvény' mond itt kéged?

Szeretnék

Vem csak magam, hanem keskeny szögletűnk,
Piriska 's Honoria a 'mi nevetűnk.

1. Daloró "var ajtót ki nyitva"

Lehet be, szép lehetek! egy kis muzsikára?

's Maradjatok ottán nallunk varforára.

Szeretnék

Ugy de mivel fogtok minket mulattatni?

1. Daloró

Harom negypár Valóress máj fogunk vonatni,
Játszolgunk, Vigadjunk, búsuljanak mások,
Lihet éhség gyötör, 's má'ilyen csapások.
Ha ezt meg unjátok máj játéknak le'ben,
A' szomszéd szobában van billiárd ke'ben.

Jadunk Quadriliát, Vajtas, vagy Tarókot,
's Olykor olykor hintünk rá'atok egy kis csó'ot.

Frijszóló'ád'val 's kávé'val szolgálnak,
Isk' a' kávé'pronghá' mulassanak nallunk.

Ha kessék olvasni, itt van Propestring,
Is van Anakreon, Jolius, Kridius,

Vultejny 's masok, kik a' Szeresnek
Csak ember szivété' pusa ágyat vetnek.

's ottán Vigan fogunk együtt varforálni.

Szeretnék

De ha tudnátok, hogy fogtok traktálni?

1. Daloró

Az egész országunk nyálunk ritkasága
Füstölő donyhá'nak köré're hága;

Jok. Vira, Kessége, 's figa, rák, Pisztrangok,

's Valami halnimmel élnek úri rangok,
Le'ß Vad kesske, Dámvad, 's az asztralon,

Nyúl, Lárva, 's valamit stém a' Bikk 's Bikon.

Házi apró' Masha, Galamb, Fogoly madár,

Fürj, Jaján, 's egyéb ke'ből szamarkra már,

Nyelv, Velő, Jöngö, Jortata, belépek,

Lehaji madársok, jó'félék 's edesek;

's a' mi

I' a' mi' tsak az ringnek ingedője lehet,
 Itt abba alarké gardagon éfő veker.
 Ne vesse meg tehát e' szivességek!

Vistay

Nem tudnátok ti jól tartani bennünket.

3. Baloró

Hogy hogy! T

Vistay

En a' Vistay vagyok, ő Szeresete,
 Nem eszünk mi semmi finyag, ételket,
 Ott eszünk, ott iszunk, és csak ott vigadunk,
 A' hol hozzák méltó társaság adunk;
 Isak ott lehet nekünk állandó szállásunk,
 A' hol meg nincs csupán meg utaltatásunk.
 De ti! O' Pajdalom! kik csak most nem regen
 A' Vistay szörnyain jártatok az égen,
 A' Dujaság karmját már vesé reátok,
 Mértel ^{be ként} ~~be ként~~ mergetek zablatát rájátok.
 De míg a' Dujaság gyengefű bennetek,
 Ádóg gyomláljátok a' körülte legyeket.
 Most, ha erőssödtek, mely gyökereket, és,
 Sok verketek terem, a' tisztelet, el veszt.

Mig hát

Mig hát könnyen hajlik gyermekü szivessé,
 A' munkára sokat addig szívesek.

A' heverés gyomját sejtétek belőle
 Mert ha belé venni, el fojtatik tőle;

De nem elég csak a' heverés muszálni,
 Gyakran leve szelők a' Dujaság alni -

A' munkáj elleni, merz a' Músa't sorat

Szereti, a' kövéri a' Pallás táborat;
 Venyig Laurus kös néha homlokára,

Kupidó Jébusi Nyillat jár pöredára;

A' Músa't a' szagos szép virágskalakra

Közzé, gyakran mártó szalánsokat raknak,

Solpon a' Pócsán't ^{be töltyözött} ~~merget~~ ~~mint~~ Jankja'

^{Péle} ~~lapp~~ ^{hupa} ~~merget~~ ~~perlem~~ Gulánkja.

Echitöly szűhség hát azokra jutni,

Kik Vénus gyalmában nem akarnak jutni.

Vagy a' ki Szeresi, Szeresse okosan,

Hogy meg ne szalasson altalok szűpségben.

3. Baloró

Mind bent a' mit mondást, ő' E' szep magzaga!

Enis így terem a' Vénus' áldozaga.

Ar

Az égig és kőig, jussom mindenek,
 A' mag övényidőn labaim lejtene,
 De a' bűz Versek' mértel elegy merze
 Leve szépségemnek vesztető jerge.
 Ugy hogy, ha' mi voltam? most juss az esembe,
 I' mi vagyok? I'ir bellem, kéj forog szívembe
 Ha'st szemelen vessü könnyök vesztetnek el,
 Neveljétek Pótol hamvat tüzetekkel
 "Szűz vet egynekéim Pótolákai"
 Jűstörök keringjen a' Pótol jűstébe,
 Cse gerjesztien lángot több jambor szivébe.
 Még araj a' kívül ki borsattatásor
 Legelőt, borítja öölös éjj' látol,
 Jűz, bűz Vnny salárd borsétái!
 Vesztetnek, nem vagyok szépség Pélwái.
 En pedig, ha magam' meg megjobbíthatok,
 Eddig sem verem az öölös sivatarn.
 I' hogy szívem követő lenni igyekerem.
 Virny! vedd jellel ki nyugtató jób kerem
 Virny "vele keret joga"
 Öömest selettem, vigadok szivembe,
 Mikor illy Salogor foghatok kerebe.

De haff

De hogy végben vitéz híven trándelodas,
 Hato meg még röviden, miher. tárgy magadat.
 Ne merj minden helyre, I' minden barátolhoz,
 A' kél Salogornak nyájasan magolhoz,
 Ha sol jelle társak jognak veltó keret,
 A' szabad barátság újra több veret,
 Ellenféged egyse, barátodj keve
 Legyen, araj csak ha jó erköljesel nemer.
 Elmédes jó képen a' sefnek ostromja
 Ellen öölös, menter araj hamar el nyomja.
 Vigyárr, hogy a' strása, homlós lámpaffa
 Ellenfégedet várba ne borsaffa.
 Sokan fenekére a' vesztetelmek
 Efel, többet adván mint illet a' szemnek;
 Dávid I' Holoferre a' szem által leter
 Vesztetelmek bűnbe I' bűzbe kevernek.
 De ereken kívül vagynak még sol rések
 Belkedhez sefeden sol titok törések;
 Hol ellenféged szivelnél várba
 De lopodnak ha nem vigyázz valójába.
 Ne haff

Ne hajts Dalnokat, halogatásim,
 Mert a' bor kefé olaj a' szív lángjaira;
 Ihatol a' menyesit kiván termésketed,
 De többel csak a' bűntüret eléggeted.
 Solybor a' az anyja ^{szülő} mérgü nyája szói,
 Gyakran jüteleiből válik asúloij.
 Egy szóval mindent viggassz jó előre,
 Hogy jüteleidre ne üssön jövedőre.
 Vénusnak szolgálni sol költségekbe kerül,
 Azomban mit jüres? meg kinnor emberül,
 Elmed' poholbéli homálytal lenkapszja,
 Tefedet hatalos sebkel rothapszja;
 Tehát igen bölcsen i' nemesen felelpsit,
 Hi a' buzavágnak ölebe nem jelsz;
 Ez miféle azért is, hogy merget nyalasson,
 Ajándékos azért, hogy többe foghasson,
 Friss baj, Vig nyavalya, kedves bolondozas,
 I' Halális szüneti sardoi karzagas,
 Itt a' Kft Tyrannus, lélek a' szolgája,
 Ez minden gonoszra hengerző tornája;
 A' savas stó' eles' rossz komor tele,
 Minden vesztos, a' hol a' szarvas emele.

1. Dal

1. Dal.

De, ha így, jó Vénus! csak vesztis magad,
 Mi közülnök bele levezen maradtak.

2. Dal

Hogy megij szegényes, nyomorékais segy,
 Sol ^{adó} ~~talán~~ volna az' arra sol sem megij.

Hatodik Szena

Gyölölség, "maga, egy barlang jelen."

Már én sem nyughatom tovább barlangomban,
 Vagy meg kell pultadnom itt bostárságomba.
 A' köz his befélli, hallam jüleim mel,
 Mint bána a' Vistay már itt szüvérimmel.
 Nem ^{elindult} nyugdom hát, viszem ellene táborom,
 Tudom eli vesztü kegyetlen ostorom.
 Vastosa Viszem! rajta hát serényen,
 Kellesek ellene, i' vijjatoch keményen
 Rajta e' szelk jüle alattson köz seje!
 Külker meg a' Vistay laba be nem leje,
 I' kühnek nyahatohas jasma nem sehel,
 Keljesek ellene gyölölséggel seje.

En

En megyek rá' elől, engem kövessetek,
 Így találhatatlannal lesz győzedelmeitek.

Heredik scena

(Virtu, maga, arsan, Gyűlölfegy.)

Nemes szívű ifjak! kik eddig voltatok
 Hívem! É' záblóim alatt harcoltatok,
 De laurus koszorút még sem nyertétek,
 Nem szept az igen kicsik, nevétek.
 Egy könnyű É' bizonyos is a' dicsőfégyre
 Most nyilat, ha arra menni kell a' gyűlölfegy,
 A' ki ezzel harcolt úgy nyert, katoná,
 Ha fah meg als vesztet, É' a' katonát sem vonta.
 A' ki meg uralk, É' nem hall vele harrra,
 Isak az győzi ezt meg, az előt hull a' szára
 A' gyűlölfegyén úgy győzedelmestekedtek,
 Ha vassok lott tónpa nyilain nevétek.

Gyűlölfegy "bajlepijével horra' előtven
 egy tamadja meg".

Hai se voltál kérvé, Testvérim hóhera?
 Kérgemé ki lott sepedből Melyre.

É' Lál, le

Lál, le most, hogy kádom' véredbe jerepsem,
 É' lotted követegem. Plutóhoz erepsem,
 Ha bírhatol, most jöj egy szál É'andra velle,
 Most szál, le! - -

Virtu, "mosolyogva, É' kanyját megfeszítve"

- Nér, mi ez! - -

Gyűlölfegy "mégse lottve"

- - Nyarad' azzal selem,

Ha se e' világos úgy el bolonditád,
 Hogy épen a' magad pártjára körditád,
 Eni meg mutatam néked, mit tehetek?

Májd meg lott! É' kapafrodik horra', de fel-
 puffadt hafa vira vart a' 'Pöten'
 ment, oh hogy horrad nem jerekesek!
 Jöj le hamar!

Virtu, "minis fellgyebb"

- Nézzed! - -

Gyűlölfegy "minis fellgyebb"

- - Art verem szivedbe
 Ezt meg! mutatja a' maga vassaj, vaskóját, É' meg
 forgatom minden teremtedbe.

É' Lál

Isak, Sülye, de nem merő, mert jelle, hogy meg ölt.
 "Éle, fogaim közt hamuvá" öröllek

Virtu

Mertik bij en, de illy offmágy vérel karom,
 "Kandom festséretai epén nem aharom.

Püldölge "borsoskódra"

O' dühöz Juriak kiny, áldozatja!

Hat meg jelleme, Pád van art óráshaga?

Majd rád vőöl hat en; semmelkedjél, de vőstia ift.

- O' jelleme, Pád!

Jel jelleme nem lelet; jel kelt, jelleme lelet;
 "a' földhöz vágja magát: jay megöl a' mágy."

O' Eri! O' Karag! jelleme jelleme!

Borsoskód meg halálom, "né kiabó vőm."
 (kipúzza lélét)

Nyolczadik scena

(Karag. maga, azután Virtu.)

Karag. "Cisongu' orditással koboróva")

Jaj! jaj! borsoskód jay merge, esenbe,

Hol a' Virtu! hogy ezt jelleme vőmbe,

Ez a' kardot, melly mas annyi vő ki onta,

A mennyi leletet jobb karom jel vőmbe.

Nem nyugdom, valamig kasára nem ült,
 Jure, mégegbe "Isak dög sefer enyhülök."

Meg ölöm Anya'mat minden nemeseivel,

Előtöm e' földhöz kirevel nevével,

O' Akheron e' Ejj hármay Leányai!

Dohol Lfenei! "Lfene Lfenei!"

Aleks! Megera Lfene! Eri!

Jollyon mint a' Dohol az emberi vőri,

Eri jelleme hadat, "habosfagokat,

Borsoskód tüte minden oszágokat;

Dolga! uraitok ellen támadzatok,

Karag! egyenél vőribi ússzatok,

Ne legyen sen. kiraly, földet is, sem dolga,

Jollyon vőstia az egész föld dolga,

Kivált ha valaki a' vőstia követi

Ne legyen nállatok annak kimeletti;

De borsoskód a' vőstia magát találhatná,

Hogy méltó borsoskód vőstia jelleme.

Jelleme jelleme "a' vőstia kő elit."

Virtu

Hogy mered tábaid küpöbönne tenni

Valame "te földet kelle" "jel vőmbe?"

Anyád az? Nemzed? minek fenyegeted?
 Látni nem elég, elég kint lenni? Készengeted?
 Azért hogy annyira gyöttes tevékeniséddel,
 Az emberek, és a fűfű! magadnak rekedtél,
 Més ma jármaitól alól szabad leszen,
 A' Virtus jobb kaja meg ment egeszen.
 Hagyd hát ötet élni karom öltalmában,
 A' Vesper júriáidat Akherson tavában.

Harag

Hát te vagy a' Virtus? Ez fűfű fajzardja!
 Kéad tártat Samrah egy izny, faldarja;
 Hol vagy na! Leírtam, most meg hova kered?

Virtus "munkatvan gyűlölfesze."

Öt felső az egyik, láthatod, mellesed!

Harag

Ért látom, átkozott! de hát hova kered?
 A' többiek, a' kél szint illy feketes kered!

Virtus

Ad mentet dolgozva.

Harag

- Nem gyilkos öketis
 Méggy! Jótad megvalamint eretis.

Rajtsamij egy a' karp gyalaratott karm.
 De tud meg, semmi se semfog velen meam.
 És mig a' Lenneis, Ne! "horra' rug!"

Virtus

- Ho ho! Garátom!
 Nem jó néked nézni fremekkel, ugy látom.
 Ne legyen hát fremed, konyolod gödörbe,
 Menj máis! - (meg valójga)

Harag

- Jójón kharon a' Stix ösvényébe,
 Ne kinor, botfáj el hadi meggyek dolgozva
 Jaj! hogy tapogatók valon kalandonra.
 "dühösködve"

Nem megyek; e földön koborol ordítva,
 Míg fah éllel hegyzel fel nem lesz fordítva;
 Igazagtalanság, erőszak kostonaság
 Lesz kerem munkája, öldölés és ontás.
 Míg ugy ki nem fogom karkabul vartani,
 Hogy semmi formája nem lesz a' mostani.
 Végre romlásnak kezébe ülök,
 A' Jövedelmem után vakonnis ösülök.

Epil

Epilogy

Fidesig o' Egek! kibrek szerebnek
 Még eg' hozzánk, rajtuk más könyötöljék,
 Ne engedjék több eőt a' Sátánnak,
 A' széknek, melyek atármak lef' hármak,
 Kedvesek kéjűnt végre az emberi
 Nemnek, midőn járja az egeket veri
 A' dühös orinnip' szolba rájatoh,
 Hol kinorra ösök győzelem é' átoh.
 Így, Isten! nevedet egy ólász emelünk
 Szivünkbe, mely járni é' kelni fog velünk.
 Feged magasztalunk I' csak neked szolgatunk,
 Mit sirba nem temet gyászt hozo' halálunk.

Vége. D. L.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 *

Javap: Jüdraáru való' kijárára
iáruv nóták

1. Az Arcán

1. Vidél ömélte a' terméket,
Dél, kelet, észak, nyugat.
A' föld durva komor sehinten
Ránna' vigan egyengeni
Szürke félre Vén sélbe Zöld ruhába
Lépettél fényes pombába.

2. A' Paszirta sepe szivogással
Tibust tiszta' áldással,
A' turbello' gunas nyögve vája
Hagy szöjve fűbebe szája,
A' gerline, Banha, birta a' kántoknál
Vig közbönnyel vitognak.

3. Hat minket mitart meg a' világban
Tibutjunak a' komorágtól?
Vig gyermek sereg! hamarjába
Mey hat jávra' sorjába;
Nyakra före A' merőre, Temesőre
Meg jövünk egye kéfőre.

11. Induló' a' uti Mars.

1. Ballagj ballagj vidám tanuló' ferege ballagj
a' Merőre

A' Suta parakába, a' kámpóra vagy a'
temesőre

Vidám legyen meneséled,

Önm fogjon kereket veler.

Hadd lépjen lobogó zászlód erejű a' gye-
ge fél szárnnyára.

Pattogó dobodnak fűsített feneke' üp-
ugros nótára.

2. Tarkos okajó feregünk helyéből vegre ki'
indula

Nin4 sere, se prima eleje végétől me'strine
el nyula.

Vareti a' szürös fereg,

Ortán a' lesta ténfereg;

Léptetnek utánuk a' sok A. D. - Conju Gramma

Syntaxusak

A' Nyelvez Léte'nek élmeg Vig Törsak. Komor
vad Zofistak.

23

3. Most megyünk a' Kovács úrra kerem-
 De, pöpi utolsó sorába,
 De'ken sebesen itt valakora' vagy az
 Zsib' káraba.
 Kínál, bűdös pálinkával
 Zsna meg a' fajtájával
 Egybe el eszük már a' kavar a' mellgen
 Járadni ostromunk,
 Ne aljunk hát vele se frembe se pro-
 nah, Mars! odobb marsojunk.

III. A' merön.

Ki jussunk a' tanyához, fogjon ki ki jatekához,
 Én kara rárara' from kara ra', from kara ra-
 xara ra' ra' ra.
 Az apraja tizerén, Gomra márványra jizé
 From f f -
 A' nagyobbak kiverőre, Ostromnak a' merőre,
 From f f -
 Den fogora a' Legények Hadé englyühön kelevénye.
 From f f - - -
 De a' kottka, tere kártya, farokas bor lók
 mártya From f - -

Vizra jöjjön a' dob fróna Minder ha öt -
 lesz az óra From f - -

IV. Hara jiveteli Mars

Hat kara más! U' Jene kár!
 O' se sebes kezen fieső ötkénal tün-
 der ilje, Més nem vártál meg kevesi
 Szaporán lepaladt, Öre neres mutatod
 aret kara Mars - -

V. Az itélen Vízra jövet.

1. Már vízra sétünk Men véget értünk
 Sietnek Króni, Léanyi
 Hama estvelednek; Eret keferednek
 Az Apollo' tanitványi.
 O' áldott frenda! Szombas sefveseddel
 Halálra ver a' Föld Napot I se veddel
 Földhöz a' Hara lmat,
 Mert se adsz nyugalmat
 Nekiunk keves, Nap fényeddel.

2. Két fű főtőtől, Liliak gyötörtől,
 Pedig senki keferü öröm,
 De ha szerda szombas volna egy heten hat,
 Lenne leg kedvesebb öröm.
 De ha már így van, Meg nyugodunk abbaj,
 Bár mondatokellan Szívünk fájdalom is,
 Isak fel hat magunkra
 Holnap két óra
 Lejtsz meg több szombas szerdai.

Kaukhiymuf: Examenhez alkalmasított lehel
 S. Patakon Juhász 6. é. napján 1788.

1. a Nyaralásról

1. Bú Lelkem kesereg
 Szemem könnyűve jereg,
 Reptetnek minden szemem.
 Nyaralám siratom
 Most jaj! nem birhatom
 Magamat, le nyomnak veszem.
 Ha nérem törvényidet,
 Igaz ösvényidet
 O' Uram! nagy szemem látom.
 Isteneimet nem tiszteltem, S' a' ki egy keft é' ves' velem.
 Jaj! nem peresem jelle barátom'.

2. Holott o' Isteneim!

E' Lelkemet Te nem
 Ugy bünyösz adtad sepebbe
 De a' mezei éke
 Ám s' éva vesze
 Ejtnek e' törvényü vesembe.
 Azóta a' bünt sepe
 Vészes minden tépem.

Jaj

Jaj meg Verem az Istenféget.
Bűfolt haragod mélyköre, ekívemre hat melkén lú.
Melly tárn jóhólig ront és íget.

3, De jövel Jéusom!

Legy hiv Pátrónusom.

Stánj meg o' kegyelme, Jehova!

Mert bá' merre menjek,

Ninc hely hol pihenjek

Nem Tejerkhesem el Jehova.

De a Te febe idbe

Stent érdemeidbe

Meg telnem el vesztett épségem

Könyörülhat rajtam s Vedd el

Uram! drága érdemeddel

Bűnom; Legy Jéusom s idveffégem.

II. A' meg szabadulásvól

1, O' Bűnös Nyílt fel fremed!

Tekints az Isten Fiára

Mert bá' nincsen érdemed,

Ö lett válságodnak ára.

Bűnt nem felekedt

De még Bűnös lett

Regény lédó válságára.

2., Dát a' Tenger Jövennyes
Fellül mülja véshed halma
El mossa mégj' kennyet

Jéus érdeme' hasalma,

Hát kengsteker üly,

Kid benne s idveülj.

Legy lef' lelkednek nyugalma.

3, Az ige ezt tanítja

A' sakramentommal egybe,

Mert ige bizonyítja

Ama' két frentsege jegybe

Hogy val a' Jéus

Jéus érdeme lett

Életünk s életünk a' menybe.

4.) Ez a' hathatós Érdem.

Mert, és semmi kin nem talál,

Hát bátorsággal kérdem.

Hol mégis Fulánkod? Halál!

S Isak benne reméllik

Mig élet a' Lét,

Jéus! ki éstem meg halál.

III. A' haladása'ról

- 1.) A' Lelkem! a'ld burgu' imádással
 az Urat, ki horrad jött meg aláodással
 meg mentet az ördög s bűn töreiből
 Dreffegre vezet a' pokol örvényéből
 Káthorát helyébe
 Be'vet kegyelmebe
 A'ld Lelkem! mélyföggé ti'beleszel
 az Urat, ki fizes halál helyen élettel.
- 2.) Mind végig hirdetem hatalmadat,
 Eldom a' míg élék nagy igazmagagodat,
 Szent igéd törvényét
 Mint remeim fényét,
 Minden kinszél kespüllöm nagyobbra,
 Nem séreki örvényről se balra se jobbra.
- 3.) De Tei nyújtó Uram! kegyelmedet,
 Kell munkálódní legiofen dísföggégedet,
 Vonj! utánnad jurok
 Valamig nem jurok
 Az öröklé' való' boldogságba,
 Hol, jóvoltod' áldom ti'fsta ártatlanágba.

IV. A' Káshimay harom 2' seiről

- 1.) A' bűn férgé Halál meze
 Lelkem sefem Vongalsa,
 De bűniből s inpégéből
 Légy! horrad kiáltsa
 Dánatos privem vidulását,
 Halálus feben gyöggulafat
 Szent igédben fel találsa.
- 2.) O' Jeshum! hív orvosom
 Te Léyl érdemedel
 Bünnöm méngét, Halál férgét
 El vontad fégyvereddel
 Tassan hatalmas te tapostad
 Minden rátfágától kimostad
 Lelkem, s sefem szent vereddel.
- 3.) Kát dísföggé Mongja föld s ég!
 'Elesüh' Ixene'neh
 Ki váltógát, Boldogságát
 Horon bűnös neje'neh,
 Nagasztaluk Nevis'áldással
 Öökh Halleluja! Mondással
 Mint ama' huszon négy véné.

Kivált Lakossa: Pápa városánál
 É a benne lévő pép háza, iskolánál

A' Miskanya, és a' hita köti:

Írtos versbe (23. Oct. 1792)

A' mely idő el múlta, A' Miskanya, és a' hita köti,
 Minden Miskanya, és a' hita köti, Edig Miskanya, és a' hita köti,
 Mellyet nyáron fenyvesszel, Éve gyújtott nagy tűzbe,
 Eltör ama fenyvesszel, Nyári napot haza
 Váro' bafjatt hita köti, Kárp a' köpi pájára
 Könyörög, hogy bá' pettel Tarrak jól hogy ne veszen el
 De kint a' Miskanya: Hát nem te csél nyáron
 Míg folys az idő aranya, Elélt minden fű páron
 Egy nem léne most koldus, Vagy édel panyar, kint
 A' Promon hita köti, A' Kérdésre így felel:
 Azt vélsem így az élet, Jó nyári fűt sem fog el
 A' mit hol tellem meg eszem, Magam, I' most gyönyörködtem
 Lelkél a' kedves Napot, Jászokba fölviszem
 Hogy fél köve arókat, Árt eprebe sem vessem
 Bár most jönne az átok nyár, De tudnám kárpát venni
 Könyörög, kedves Kiváltynem, Segedelmed o' hajtom
 Ne haggyj fenyvesszel el vessem, Könyörög, kedves Kiváltynem!
 De így is így kérdésre, Tal e' sovány válság, és
 Darátom, a' mi életünk, Magunknakis fenyvesszel,
 Miskanya, és a' hita köti, Nem volna egész évek
 Ha fűt jászokkal tavasza, End be ez üre, válsággal
 Tarrak jól kiteret int ez, Míg jól fog az eprek
 Hogy így ne járhat mint az, Addig így eprek
 Míg tart életet tavasza, Árt tal jászok ne fogasza
 Kivált a' Judományoknál, Lelkél addig gyújtással
 Drága idejét arókat, El tértelni nagy veszt
 É a' Kivált a' hita köti, Holig meg látott évek.

1. Nov. 92.

Quisquis peremitur vitiis, huius, et optimus ille
 Qui minimis urgetur.
 Tönngebben találhatjuk Jelese Jelese
 Angyal, Lelkét néllül elő magga sebes,
 Olly keltis melleknek niny, Jelese sallába,
 Egőc keltis havas kormos, kopetaba;
 Mint ember a kinek orem volna hibája
 Ha egyet dármaat rendez Uudaja.
 Kijáta vesnül meg minden mesterséges
 Hogy hely kibatalan töhelleneséget
 Ha val nem keresd azt Utopiában,
 Vagy a lathon fonyó tünterék varába.
 Vagy sok kegyes banyát, ez mikor fel tele,
 Enkellet, könyörgött, S agyan így felleve le,
 Egőc napját tölti burgoan S regyeren
 De a Regényt üri háziatól üresen!
 Kís kipeb kis nagyobb hibája, ghomol,
 Ez egy kipeb biza, ez gyent káromol,
 Ez más karian örül, de az nem könyörül.
 Amar gyakran fony a sap folek körül;
 Amar eshüveses fonyá bolondjába,
 Az vifont sz igaz kót sem mond napjába;
 Ez más nyilván f. i. o. vármérő, gromba,
 Az vifon kurogo, azt csak alattomban;
 Ez meg lop, vagy meg vort la mojtát ejteti;
 Ama fah egy fah meg ha kithon sehet;
 Enkel lufia minden maga vifelte
 Amannal keveltyes leg kipeb léfese;
 Az emberk törtöt niny egyis, egy pónal,
 A ki ne bajlódná kivelni valóval.
 S fah arok egyedül l. jobbak S pentselkek,
 S kinek hibáibólma'senál kipebkek.

9. Nov.

Illi aliena placens propriis
 Az ember nemk van egy nyavalyája.
 A mellek a kinek fel dekad a maga
 Annak fah mapiá apitorik traja,
 Jobb mas állapotja, S minden poschaja.
 A ki le görbedve a föld házat bonza,
 Magának is fának a fyelet makát vonta,
 Iza indult fát, illy fókhal boshonja:
 Jobb volna tanulni, elpülsé poronja!
 Ladt a tanult papok se kedvelve elnek,
 Has nap esnek ismák, mulatnak, herye tel,
 Vasa'nap, hasbúti, kőnygen el befélnek,
 Minnyöggek a lallgat mind nyart mind selnek.
 Ellenbe ha a nép papját nem magasztja,
 Vagy a kété munka háziába parafja,
 Vagy a Vasa'nap, két papko irrafja,
 Így füll: be bőlögfi a szajha parafja!
 A kalmár a viter eleset ditsen,
 Kinek, vagy egy óra halálát ki méri
 Vagy a győzedelen S diszójeg kisen
 Vagy a kék, varáit fohá nem esmeri
 Más a kalmár fönnyen betsült kintjével
 Hogy jadrak kedvre S mindens sef pengével,
 De, hogy ez elemek mennyi vesfellyével
 Kinythotik, azt fel sem ehet esével.
 Nagyobb tölgyi van a kómán seherinek;
 Külömb divatja a más mesterségnek;
 El kipi hogy mások annyi penderének
 Mint én; engolódant így sok ifjút S velenk.
 De vonna' val ölet vagy egy kőly ramira,
 Tanitana meg jól a másol bajára,
 S magok állapotja tot felle javára;
 Tudom, nem vagyna'nak más állapotján.

Givna.

Olyanok a jó lelke nagy Urah, mint a Nagy
 folyó vizet, mellyek magorba fektet
 ugyan az apró folyók és Lataholat, és
 annál nagyobb teheres hordak és bőségek
 hatolnak, és egy óráigot gárdagságát
 és boldogságát nevelik és mivelik.

ÜRIS
LAPOK

Némely Eximiosra írs búfursatol
 Vanifedez Eximiosra, Marolys Papst
 Vissza vagyok a' Vidóság a' hagyására
 Vanifedez Pároka rájáka
 A' mis régen ohajt five már el érte
 Ugyj kellen men jó régen fenned ére
 Hüfönd hogy a' Marolysra papnak vifnehtölük
 Külömben keneben nem mennél előlünk
 Rendül tünde ki dandólnak tésaid az
 Ugy bossátanánk garolni lábaiddat
 A' fok apró very orrú s párnyni kébez
 Melly az odú hafitálba gyakran feket
 Nem maradna említésen halátságot
 Vifnehtölük folpóri Kapitányfagó.
 De minthogy papnak még mi j' hat paposan
 Dánnok véled el búfursatunk módosan
 Elölj a' Woi preb. soriasul
 Mellye folpórgyontál inál oda hátul
 Ez k' sülteu segrap meg ezette,
 Bugyogó könyveit azra tfepegvete,
 Mert se egyvelgésed volna pályinkával
 s j' helyt méstet volna a' potra, fínjával
 Mivel fremre jöre legénynek tartattal
 Perüföör Bogarat ki méstet, megittat
 Nagy kauler a' prebitor ha a' harja
~~Más~~ ~~Virat~~ virat, bor copertaba a' harja.

Ha

Ha meg kaja az az Iglai menyegye
 Hogy ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ ki ment tőle a' l'leke
 Falba veri a'ra fejét b'arajába
 Cirva t'ira jár az Iglai utába.
 Jobb lenne ha' a'ra megmaradni körűnk
 Hiszen semmi munkába mi nem ültünk
 De ha nem akart maradni tovább náunk
 Fogad meg ez a' mit a'ra comendálunk
 Tegye sen hamar egy jó pürke paripára,
 Nyargal, úgy fel minden iji a' hasam
 Jó lebe, ezen mint kívántad vadápní
 A' ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ a' nyulakat agarráni.
 Ostan vedd meg a' hasított körűnk longát,
 Vonnay a' hasítottjába egy egy dongát.
 Egy sóval tölünk rád minden éldj járul,
 Most pedig meg b'araj kíván a' néfárul.

Maróty B.K. Kis Józsefnek, mens Dózsiányba Pap.

Dusult haragni menyköve Az Eg kivatarának
 Ugyan fíve Jele' löve Egy barátol forának
 Oni rájolt by haragját El ragadja egy hivatagját
 A' mi egy volt az el ofója Kis Józseftől meg Józsián
 De majon onto' ferelméd Dus barátol ferege
 Nincsen iji' györelméd, Nincs minlővel jellege
 Am Józsefünk önként meggya Hogy Papi koronát vegye
 A' ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ jámos nyakára Önként veszi magára.

De ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ meg, Most nagy bajt vet vállára
 Nyom era a' lefűrégi Hogy olly Eklefiára
 Tettes, a' mellébe a' Papi Ha két selet a' harapon
 Ödöb kültől egerőni Vagy a' náda egerőni.

Firenkárom pap kellebbi Ástondhat eprendeig
 Egysem jokat senne febbe Is illy kevé, Dideig
 Ol Dózsiányi Eklefia E' mi jámbor Ágyán Eklefia
 Nem von üfőlöt ~~Maróty~~ ~~Maróty~~, Horra' hat jól legyenek.

Te pedig ha el még, tölünk ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ ~~Maróty~~, Barátunk,
 Jól emlékezzél felőlünk Illy áldással botfátunk:
 A' József ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ Halgatóid befűljereh
 Kived ne vonja demente Soha a' bal ~~Maróty~~ ~~Maróty~~.

Molnár János D. Kápi mesefőjére való' menesekkor
 Ugyan kedve, Sogrunk hogy hogy körtén
 Hogy tölünk illy véletlenül el men,
 Talám hogy Andráj rajján Jösgöre
 Jástál, el vástá' fogad a' löre
 A' Sol Alumnistát ofve freud
 Kis Patorába helykeresend
 Erést néved méltó helyben tárgyá
 Ara aladad regezt Dobrol parja.
 Még sem vesd esed ~~Maróty~~ ~~Maróty~~ kalmára,
 Hogy hagyod egeret máj kanyára,
 (Zg)

Így fejtél az jóva fejtke másnak
 Így nem adnak jó bús a' kapáknak.
 A' ki Nagy Pátrist így respectáltad
 Hogy csak ott hagyd a' hol találtad,
 Jól van, épen úgy kell, bántójón már
 A' ki másnak könnyen kispén így jár.
 A' mit itt hagyd a' piú Szitromnéál
 Nem érdekel a' kápi Papnéál,
 Maradj hát itt a' katonánénál
 Mest e' nemessel s maggalis kénál.
 Kej Dilectissime Patria
 Ne hagyd itt a' szűz mész jó vótá'
 De salám salámba ott a' Svaboknál
 Kispén velük majd egy sorban laknál.
 Hogy Lipkán apru pölöt keresél
 Oesterhámnénál kedvébe esél
 Aris alatafra Löffere var
 Das ist ein süßes Mündchen aus Molnau
 De aris hogy oda nem juthatsz
 A' Providenciába bízhatod
 Mert ennek mindegy volt rád gondba
 A' mint a' Argá Adám tudja s mondja.
 Legy az kívánjuk jó kedvébe
 Az egeknek végig preselmébe
 S meg bosszú a' trefallo muskának
 Mert már végez vették a' trefálnak.

Na, ugyan akkorra
 Készegeti magát Terege Devent ar Egjermenege,
 Tanátszót ki tálalozza Hogy eődöt te sapogya,
 Molnár János ki szemlése, Vissz mit kor nemis velle,
 O kedre fogunk gondos meg A' mit alább jól gondos meg
 Apollónus ki sél volna Tanácsot, ő majd in pólus
 Ne menj Devent nem réked Váló ott fundálni pólus.
 De jót el, kecsereidh Naro vesébe, ő pedig
 Ottan volt exiliumban Hangzófel a' protocolumba
 Ulysses it tevederett Mig Szakabá érkeret,
 Sós József is vágak nádas Tefem telid is harádas.
 Ott mereti munkát tenni Ladikolba kell ki menni,
 A' mint vesztinyogának A' kamoppari fészkeinek,
 Ha egy kis izéj szobánkat Vagy egy párpapa szobánkat
 Vinnél ki az aratonál, fel dülne véled a' szónak.
 Tudom magad, ezt kántad Mig magad ide nem pártad,
 A' Publicum presere Mig rajtad evés vehet,
 De hogy magad na vették Ezen bölcsen feleltek,
 A' ki a' közjót preseri Minden méltán tißszellen.
 Reményük nem lesz Józsefnek Benned preselme, Pajtafunt
 Ne legyen arra kerünk Késs sei vagy a' mi verünk,
 Dolgord ott befűlletünk Meg fogadjuk ha élhetünk
 Így az Urba el bocsátunk, Visszais szűz pínél látunk

Felre. Demeter (Avant. Inent. Széke)
 El szabadult a' Jörögök lora
 Vágtat, fiktat ont lába alatt a' lora,
 De gengerüzte a' Seppi mesterséget
 Mivel a' tavaji már vett Jeleféget;
 De berrug az a' dincej már ki megy oda
 Regen várja ezt egy nagy kafi vajvoda,
~~Kései háborúban, me-már a' mint várta~~
~~Ugy nagy apróka fiába bej zárta~~
 U Már mamáj fel vese fejét a' nagy hófé
 Nem vesd' el élle az első fé
 Már nem busul semmit mivel a' mint várta,
 A charis nagy apróka fiába zárta
 Itent, korraak hogy busulatafára
 Süffünk fel, mert el' indul két órára
 Ugyan jó Uraim mit gondolkodnak keatch
 Hogy még a' kollegyomban megfem pidentel,
 Megy közzülünk Odett a' karnak álai
 Tam a' futapatalba fograk kálni.
 Tifreleu, fiam Uram illy vaktába
 Illy befelnek a' cammpofi utrába;
 Nem kellene indulni olly sáros utnak
 Jóbb időt kien várni a' kúrke kapornak
 Ha ki tött amott ideje, én ki főzöm
 Ellet komám borral, én hufal. el győzöm
 A' máer ussatis kene respectálni
 Ez ifjn affonyra' le be kánditálni

Nem fűnek főnek seffibe fok keffeget
 melyre liquor törti leheke elegez,
 Ott ugyan el tartanak murek repával
 Anyad affony meg Jörgei rogatával.
 De Látó dealkal ki fog setalgani
 Ki fog a' Látó leplelen rabiralgatni?
 A' parókát lefők frama nagyot yorbul
 Ha már teij ki megy a' karona forbul
 Lutarug ober bátyád kivel járja
 A' pántfunt vesszűhöt ha már rem lőpájja
 Ki fogja a' paripakat patkolgatni
 A' Nizky Ur lora páját kftogatni
 Már mivel illy lőfuttat meg elölünk
 Egyéb üldöft meg tők teij remény tölünk.
 A' Lőpfi Lőr kádat bokorotaga meg
 Postokos kádat peig apasza meg.
 Ha kripsonnal elattad már apstolodot,
 L' Megy itatók az elő májafodot,
 Vagy tölle tolvajba egy fűstőj üfőhöt,
~~Máer~~ meg venne a' kúeg a' kopsa tőköt.

Ugyan akkor

O' I. Róka forrás Rendel!
 Kihnel Krivess önrendel,
 O' I. mefőre látó Katók!
 Végő Irom ez Ii horrátoh:
 En' Nomye nominandus
 Szempéren Magistrandus
 Főbbi veleth Nem lépél,
 Hát illy Testamentot sebet:
 Senior Uram! a' róhát
 Vesse le, vegyen Paróhát,
 Kezess a' ki utrára!
 # I. menjen dolga Bernára:
 Contra Ur, a' Cétust I Cellát
 Asót Isáhangt, kopát, Vellát
 Epredei jugal birja,
 Meg lép a' béri tsak irja.
 A' ki tövesterek saba
 A' magasságába saba,
 Enkeljen requiremet,
 I. Fugadja meg inséjemet,
 # Bonfőren m. nintsen mar Melly a' Próbivottó ká
 Ures püntee, kongi hódó, Könyenbirja fely hódó.

Vegye el a' gardaffronyát,
 Art a' treper, art a' konyát,
 I. Tanitson usfikas költig
 Nőjön meg Pez Pily Sötig.
 A' ki lépén Contraferiba,
 Nint a' Janszába hiba,
 Diga költig a' két tarkát;
 Tary Uram meg a' farkát.
 I. Collega' Isara menjen
 Ez addig meg se jidejen
 Mig Isart meg nem téríti,
 A' no mat ti nem veszik.
 Ollyhor ollyhor Zül dunnára
 Hamdígasson ki futára,
 Haggyon fel a' nyiri kopson
 I. Menjen sebes Exra poszton.
 Ha I. Collegának lenne
 Szar foringja, fős se lenne,
 Lidulna Menne Hadmialra
 Há se nére a' Diákra
 Imhol hát a' Collegának
 Szar forint, tartsa magának
 Vagya el nádida szavát,
 I. jaja meg a' Burgy vasat.

A' Logicafoh Porfesse
 A' Legénye ne vesseffe,
 Ejebe a' Hári kinsfel
 E' melless a' Sol van kinsfel.
 Ennél többet nem seftalom,
 Magamas Tecome málom.
 Boldog a' ki ugy jár frintén,
 Mint a' Fati Mester, I' mint én.

Rekés Uvánt, mene Tára

Mi a' parvar? Tó Collega! it a' Gári,
 Tam art váija hogykeres, majd fel vár.
 Kéjő kántálb iinnep után más kijaaba
 Könyvöggé eise az Aroni Doomban
 Az Antagonistáj tud Könyvögní,
 De eisefenki nem tarsoreh meg rökögní,
 Eise mit ahas az Apptol Imolába
 Más az ellen rugadórni fah kijaaba.
 Jobb hát ha most fül dunára meggy ki Papnah,
 Ugyis azon a' vidéken rajtak kapnah,
 A Conferentzia most leb Komáromba
 Ne nézd a' belfő Vócariós Poromban.
 Intuum Indicativ: de meg zahnah,
 Más art bizony eb köpönnye az Uahnah,
 Ha itt maradoh sem löttöm a' magamét
 Sem a' moforét fah az Eleh Uramét.
 Hát kigzelmed. Rekés Uram! hogy gondollya,
 Hogy a' Práze us fiait offitollya,
 Pirtsi Ádám elötti nagy reit völt Járni,
 Péntet telless onnan eszbenye vázni, Zárni.

Kísí arral biztassa kend a' volt Probitor
 hogy nem fog előtte Isára könni bosthor,
 Begyen am' így meg majolni a Parolat,
 's lly Paralléltól meg jofotni az Gholat.
 Menkijjemeg ki itt nállam kintomb gavallér
 Kinek hever a' fejébe 100 taller
 Kinek van itt anny: jénys, új grajzajja,
 A mennyis Isar szirmadra Ladam zájja
 A' Damák előny vagyon bersüllesem,
 Akas erre akas arra sekergesem -
 A' nagyhamas, Expectalnak minden képen,
 Ne danólganak már többet, lessem képen.
 Kísben ha a' vár level meg nem halt volna
 Most a' Collega talám Isára jofolna,
 Adjon az Ur 300 Flott ha el venne
 Nehi, ő egy eleven nyúlt fog érve.
 Herr Sepán de ha Isára megy ki Messernek,
 A' német puliderbe, rá nem ismernek
 's jelő hogy mivel elől van a' váhannya,
 Dele ne rúgjon a' Magyar Janóványa
 Meg a' Isati ofholaba nincs módiba
 Ami a' Niskoltsiba 's a' Losontiba,
 Hogy ta a' laba párat bugyogóba ótsa,
 's előtte ofcilláljon az óra kótsa.

Van egy vasa Szirmadra Ladam
 Ezt kilencz forintosa birja Isám,
 Nagam acquiraltam a' Pushtámmal
 Birjal együtt kinton Collegámmal
 Maradt odam Darival egy suada
 Jérd hajlafig erő hejsszu bunda,
 Ez legyen holtig Darso Janosi
 Majd meg lazul benne ha magosi.
 Palkó, az Nyofrolyam 's asztalomat,
 A' Vemet Jrejt a' Kalapomat,
 A' jádrótlé birja sarokomat
 Malovefi Anna a' Hóhomat.
 A' Mogoli legyen a' nadragom,
 Ebbe vala minden Virtuságom;
 Meg tanítalak Jösi begombolni,
 's mihoz rád erik, hogy kell le tolni.
 Sáros Deit az uszlat birja
 Ha excedálnak Kallóba irja;
 A' Damákat hagyom mindeneke
 Speciatim az öregebbekre.
 amne Probitor Frontio,
 Hegedűjöv Libiferio,
 Cognatio Dombi Evaió,
 Lstóhio Aurigaió.

[illegible]

Ugyan ahhoz
A' mint Péter an el rikátfolsa'h,
A' Jesta mertomos meg máfolsa'h,
Kés semely tess benne kontabondot,
A' melly minket méltan fel bapfrontott
Talam aréss allossak ellene.
Mert a' mint törvényesen tellene
Tirenagyen nem csanizálsa'h,
Ugy van bir az helyesen találsa'h.
En ká'a' ki, Hát mepper leBel,
Ugy törvénye, Jesta mertomos seBel,
Halgaffatol mert csanotik rássok
A' ki meg máfolya legyen ássok.

MTA KÖNYVTÁRA
BUDAPEST

KÉZIRATTAR, MS 109.

LÁTZAY JOZSEF
EXERCITIA POETICA

KÉZIRAT, 1788-1789. 116f.

FINIS

VEGE